

Evanjelický chrám Boží oslavuje 240 rokov

MORAVSKÉ LIESKOVÉ – Evanjelický chrám Boží v Moravskom Lieskovom si v nedeľu 13. septembra slávnostnými službami Božími pripomenul 240 rokov od svojho posvätenia. Jubileum spojilo domácich veriacich, hostí, predstaviteľov cirkvi a samosprávy i účastníkov medzinárodného Bienále amatérskej fotografie – Memoriálu Jozefa Hollého.

Slávnostné služby Božie sa začali o 9.30 hodine hlaholom všetkých zvonov. Hlavným kazateľom bol dôstojný dištriktuálny biskup Ján Hroboň. Liturgovali konseniori Branislav Dolinský z Piešťan a domáci Peter Maca, farári Jaroslav Jurko z Trenčína a Janka Drottnerová zo Zemianskeho Podhradia.

Výročie chrámu bolo predovšetkým sviatkom miestneho cirkevného zboru a pripomenutím kontinuity viery generácií, ktoré sa počas takmer dvoch a pol storočia stretávali pod jeho strechou pri službách Božích. Chrám, posvätený roku 1786 po období, ktoré evanjelikom priniesol Tolerančný patent, nebol iba stavbou. Stal sa duchovným domovom domácich evanjelikov, miestom krstov, konfirmácií, sobášov, modlitieb, radostí i posledných rozlúčok.

Medzi hosťami boli predstavitelia obce na čele so starostom Róbertom Palkom, zamestnanci Ministerstva kultúry SR, členovia zborového presbyterstva, hostia i ocenení autori fotosúťaže. Súčasťou jubilejného dňa bolo vyhodnotenie VIII. ročníka Bienále amatérskej fotografie – Memoriálu Jozefa Hollého. Do súťaže sa zapojilo viac ako päťdesiat autorov z deviatich krajín – Slovenska, Českej republiky, Nemecka, Poľska, Maďarska, Dánska, Srbska, Ra-

kúska a Japonska. Porota hodnotila stovky fotografií v štyroch súťažných kategóriách. Viacerí ocenení sa však na slávnosti nemohli osobne zúčastniť. Hostia a ocenení dostali aj nový fotozborník, ktorý zachytáva výsledky a tvorbu aktuálneho ročníka.

V rámci služieb Božích boli ocenení niekdajší dozorcovia Ing. Martin Miklánek a Dušan Miko. Dekorovaný bo aj biskup Ján Hroboň, odovzdané aj najvyššie cirkevno-zborové čestné ocenenia – Ceny Jozefa Hollého. Laureátmi sa stali Mgr. art. Ján Maca, farár Ján Čierny in memoriam a doc. ThDr. Peter Gažík, ktorý sa na slávnosti nemohol osobne zúčastniť. Ocenenia vyjadrujú vďaku a úctu ľuďom, ktorí svojím životom, službou alebo dielom zanechali výraznú stopu.

Záver osláv patrili odhaleniu bronzovej pamätnej tabule na kostolnej veži, umiestnenej v zaslepenom kruhovom výklenku pri ceste. Jej grafický návrh vytvoril sponzorsky Mgr. art. Ján Maca, samotná tabuľa bola odliata v Českej republike. Spoločne ju odhalili jej autor a dištriktuálny biskup Ján Hroboň. Tabuľa pripomína 240. výročie posvätenia chrámu, ale aj dve osobnosti, ktoré sú s Moravským Lieskovým a jeho evanjelickým chrámom osobitne spojené – Jozefa Hollého, ktorý tu pôsobil v rokoch 1903 – 1912 a Martina Rá-

zusa, farára miestneho cirkevného zboru v rokoch 1921 – 1930.

Slávnosť tak nebola iba pohľadom do minulosti. Pripomenula, že chrám pretrváva vďaka viere a zodpovednosti generácií, ktoré ho napĺňali životom. Jubileum 240 rokov preto v Moravskom Lieskovom zaznelo aj ako otázka a záväzok pre súčasnosť: aby toto duchovné dedičstvo zostalo živé aj pre tých, ktorí prídu po nás.

ThDr. Peter Maca
foto: Bc. Viera Barošková

ROZVOJ V OBCI

SPOLOČNE KROK ZA KROKOM PRE NAŠU OBEČ

Každé obdobie v živote obce prináša výzvy, plánovanie a prácu. Keď sa obzrieme za obdobím, počas ktorého sme mali možnosť podieľať sa na vedení obce, môžeme si povedať, že sme sa snažili s úctou zachovať a zhodnotiť to, čo nám tu zanechali naši predchodcovia, využiť potenciál existujúcich stavieb na maximum a doplniť ich o prvky, ktoré naša obec potrebuje.

Avšak nebolo to len o veľkých projektoch, nových priesotoroch či číslach v rozpočte. Rovnako dôležité sú aj veci, ktoré možno na prvý pohľad nie sú až také viditeľné – pravidelná údržba, opravy, starostlivosť o verejné priestranstvá, komunikácie či postupné zlepšovanie podmienok pre každodenný život.

Jedným z príkladov je budova SOKOLA. Miesto, ktoré už roky slúži športu a najmä mladým ľuďom, ktorí tu trénujú, rastú a formujú sa. Aj napriek podmienkam v akých sa roky pripravovali, podarilo sa im dosiahnuť výrazné výsledky a naše talenty zbierajú tituly majstrov aj vicemajstrov Slovenska v jednotlivých váhových kategóriách a obec reprezentujú už aj na medzinárodnej úrovni. Aj preto nás teší, že budova SOKOLA dostáva nový život. Veríme, že moderné priestory budú pre našich športovcov záslužnou odmenou za ich úspechy a vytvoria im skvelé zázemie pre ďalší rast.

Komplexná rekonštrukcia, nadstavba a prístavba vytvárajú priestor nielen pre vzpieranie, ale aj na prípravu a regeneráciu ďalších športových klubov v obci. Obnovené priestory sa stanú tak moderným zázemím i pre miestnych športových nadšencov, ktorí tu nájdu priestor pre rozvoj zdravého tela i ducha. Projekt zároveň znamená energeticky efektívnejšiu a modernejšiu budovu, ktorá môže slúžiť ďalším generáciám.

Deti sú našou budúcnosťou, a preto bolo naším cieľom prispieť k budovaniu bezpečnejšieho miesta na život a vytvoriť priestor pre pohyb, hry a radostné detské spomienky. V areáli základnej školy vzniklo nové ihrisko, ktoré myslí aj na deti so zdravotným znevýhodnením a podporuje ich integráciu, motorický rozvoj a

zmyslové vnímanie. Súčasťou je aj altánok, spevnená plocha a nové oplatenie.

Nový priestor pre deti vznikol aj v časti Brestové. Z doposiaľ nevyužitého priestoru sa stala oddychová zóna s hernými prvkami. Pribudol tiež chodník medzi obchodom a autobusovou zastávkou, pre zvýšenie bezpečnosti detí a chodcov pri frekventovanej ceste.

Pri materskej škole sme obnovili vstup do budovy aj do samotného areálu. Vybudoval sa nový základ i oplatenie, osadili sa nové brány, nová dlažba a bezbariérový prístup. V dvorovej časti neskôr pribudla spevnená plocha a nový altánok. Škôlka tak získala nielen nový vzhľad, ale najmä bezpečné a pohodlné zázemie pre každodenný príchod rodičov s deťmi.

Rovnako dôležitou kapitolou bola obnova prostredia, kde sa naše deti vzdelávajú a rozvíjajú svoj talent. V roku 2026 prešla základná škola a základná umelecká škola významnými energetickými opatreniami. Vymenili sa okná a dvere, zateplili sa časti budov, modernizovalo sa osvetlenie a vykurovanie a pribudli ďalšie opatrenia na zníženie energetickej náročnosti.

Dôležité pre nás bolo aj to, aby sa nezabúdalo na ľudí, ktorí svoju činnosť robia často dobrovoľne a vo svojom voľnom čase. Pekným príkladom je rekonštrukcia budovy dobrovoľných hasičov v Bučkovci. Budova bývalej školy bola dlhé roky v zlom stave. Postupnou rekonštrukciou sa podarilo vybudovať nové rozvody, studňu, kanalizáciu, sociálne zariadenia, kuchynku, nové okná a dvere, podlahy, stropy, omietky i fasádu. Moderné vykurovanie tepelnými čerpadlami zároveň znižuje jej energetickú náročnosť. Dnes tak majú miestni hasiči dôstojné a funkčné zázemie na stretávanie, prípravu i reprezentáciu obce na súťažiach.

ROZVOJ V OBCI

Postupne sa obnovovali aj ďalšie priestory. Na futbalovom ihrisku prešla rekonštrukciou budova šatní – nové rozvody vody a elektriny, napojenie na kanalizáciu, sanita, ohrievač vody, zateplenie stropu, nové obklady, dlažba a okná. Obnovou prešla aj klubovňa a bufet v kolkárni, kde sa spojila práca obce so stavebným materiálom a dobrovoľníckou prácou členov klubu.

Ďalšou dôležitou etapou bola obnova a revitalizácia centra obce. V rámci obnovy verejných plôch vznikla nová tržnica, rozšírili sa parkovacie možnosti a opravil sa chodník od obecného úradu okolo pošty smerom k bytovým domom. Sú to priestory, ktoré využívame všetci, a preto je ich postupná obnova prirodzenou súčasťou rozvoja obce.

Popri veľkých investíciách sme sa každodenne venovali údržbe a skvalitňovaniu prostredia v celom katastri obce. Starostlivosť o verejné priestranstvá, opravy a rekonštrukcie chodníkov či miestnych komunikácií sú totiž rovnako dôležitou súčasťou fungovania obce. Napríklad úsek chodníka pod Hoštákmi,

ktorý bol v havarijnom stave, prešiel kompletnou obnovou v dĺžke približne 100 metrov. V roku 2023 sa zároveň podarilo vykonať rekonštrukciu významných úsekov ciest III/1220 a III/1241 v správe Trenčianskeho samosprávneho kraja. Po úspešnej rekonštrukcii cesty u Paulinou v predchádzajúcom roku pokračovala obnova miestnych komunikácií aj v roku 2025, keď bol obnovený povrch cesty v časti Malá Strana, v celej jej šírke o dĺžke približne jedného kilometra, táto realizácia sa podarila aj vďaka finančným prostriedkom z rozpočtu obce a dotácii poskytnutej štátnym podnikom Lesy Slovenskej republiky. Súčasťou rozvoja obce je aj zodpovednejší prístup k odpadu. V areáli bývalých štátnych majetkov vzniká od tohto roku, nový zberný dvor vybavený kontajnermi rôznych veľkostí a tech-

ROZVOJ V OBCI

nikou potrebnou na ich manipuláciu. Cieľom je vytvoriť lepšie podmienky pre separáciu a zabezpečiť plynulejšiu prevádzku. Dôstojnejšiu a modernejšiu tvár získal aj interiér nášho obecného úradu, ktorý prešiel modernizáciou interiéru – obnovili sa toalety a kuchynka, rozvody, obklady, dlažby a sanita, vymenili sa interiérové dvere a vznikol aj multifunkčný reprezentačný priestor pre návštevy, zasadnutia komisií a rôzne obecné podujatia.

Za sladkú čerešničku na množstve zrealizovaných projektov a vynaloženom úsilí, môžeme považovať zmrzlináreň v našej obci, ktorú sa podarilo otvoriť v tomto roku. Vďaka vybudovaniu inžinierskych sietí, vytvoreniu zázemia pre umiestnenie prevádzky a úprave okolia vzniklo nové príjemné miesto pre stretnutia a samozrejme, vychutnanie si dobrej zmrzliny či kávy. Tým sa však naše plány nekončia. Rozpracovaný je projekt športového centra, ktorý má priniesť bezpečnejší a kvalitnejší priestor pre šport a voľný čas. Počíta s bežeckým oválom, šprintérskou dráhou, doskočiskom, multifunkčnými ihriskami pre futbal, florbal, volejbal či vybíjanú, priestorom pre loptové

hry, streetball i vrh guľou. Súčasťou areálu je plánované i zázemie, prístrešok, sklad, a parkový mobiliár. Schválená výška oprávnených výdavkov projektu je 300-tisíc eur.

Keď sa na všetky spomenuté úpravy pozrieme s odstupom, nejde o jeden veľký projekt, ale o množstvo menších i väčších krokov s cieľom postupne zhodnocovať a rozvíjať našu obec. Vieme, že stavebný ruch často prinášal obmedzenia v každodennom fungovaní a skomplikoval aj bežné parkovanie či prechod obcou. Ďakujeme vám za trpezlivosť a toleranciu. Aj vďaka nim sa podarilo zrealizovať myšlienky, ktoré budú dlhodobo slúžiť nám všetkým.

Všetky tieto zrealizované i rozpracované projekty nie sú prácou jedného človeka. Sú výsledkom úsilia skvelého tímu. Za každým projektom sú rozhodnutia poslancov, práca zamestnancov obce, školy a sociálneho podniku, členov komisií, športovcov, dobrovoľníkov, hasičov, klubov a mnohých ďalších ľudí, ktorí priložili ruku k dielu. Bez ich práce, spolupráce a ochoty by mnohé z týchto vecí jednoducho nevznikli.

Zároveň však platí, že každý dobrý tím potrebuje smer. Potrebuje niekoho, kto má predstavu, kam sa chce dostať, vie jednotlivé časti poskladať a postupne ich premieňať na konkrétne výsledky.

A tak sa chceme na toto obdobie pozeráť aj my. Nie ako na zoznam vlastných zásluh, ale ako na jednu časť príbehu našej obce. Na to, čo sme prevzali od tých pred nami, čo sa nám podarilo zachovať a posunúť, a čo, veríme, zostane tým, ktorí prídu po nás.

Pretože obec sa nezveľaďuje pre jedno volebné obdobie. Budujeme ju pre ľudí, ktorí v nej žijú dnes, ale aj pre deti, ktoré v nej raz budú vychovávať svoje vlastné deti.

Autor: obecný úrad v spolupráci s poslancami obecného zastupiteľstva.

STARAJME SA O NÁŠ CINTORÍN SPOLOČNE: PRIPOMENUTIE PRE NÁJOMCOV HROBOVÝCH MIEST

Obec Moravské Lieskové sa chce podľať všetkým obyvateľom, ktorí sa vzorne starajú o miesta odpočinku svojich blízkych. Zároveň by sme vám chceli pripomenúť niekoľko dôležitých zásad, ktoré pomáhajú udržiavať náš cintorín čistý, bezpečný a dôstojný:

- **Pravidelná údržba:** Nájomca zabezpečuje údržbu hrobového miesta a jeho bezprostredného okolia na vlastné náklady.

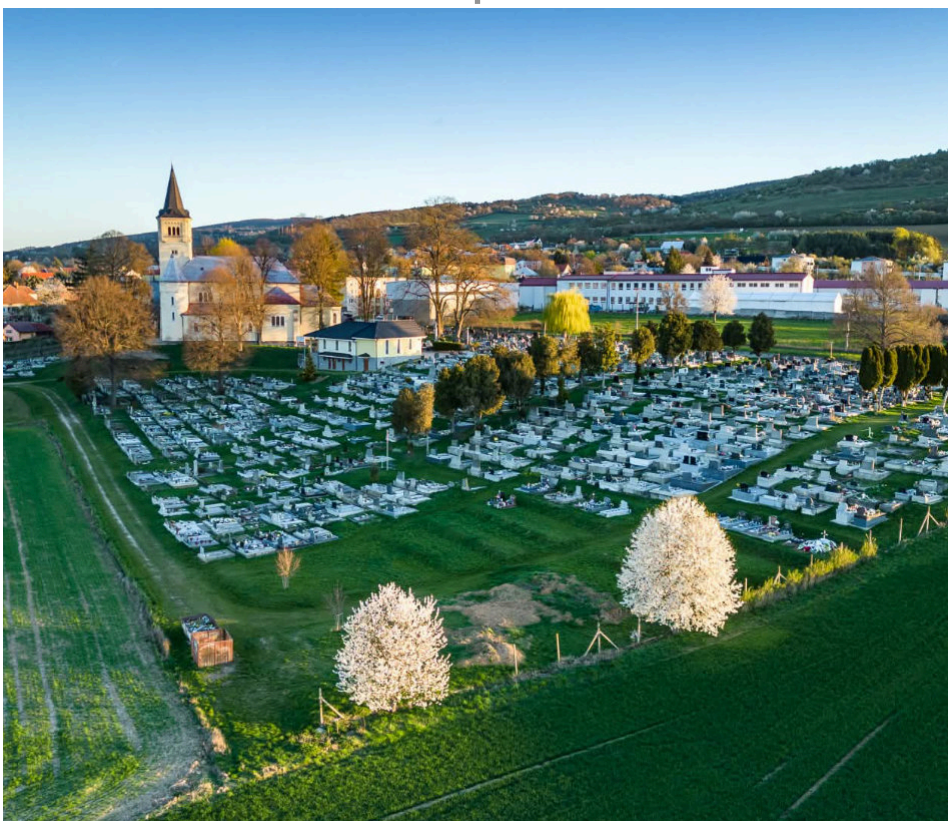
- **Triedenie odpadu:** Prísne dôsledné triedenie – zelený odpad (kvety, lístie, tráva) patrí do nádob na bioodpad, zatiaľ čo umelé vence, plastové obaly či dohorené sviečky patria do zmiešaného odpadu.

- **Stavebný odpad:** Odpad z kamenárskych prác a úprav hrobov nie je možné vyhadzovať do cintorínskych kontajnerov. Jeho likvidáciu je povinný zabezpečiť zhotoviteľ stavby (kamenárstvo).

- **Bezpečnosť pri kosení:** Prosíme, nenechávajte sklenené svietniky ani vázy vo voľnej tráve mimo hrobových miest. Odletujúce sklo pri kosení predstavuje vážne riziko zranenia pre pracovníkov údržby. Ďakujeme vám za ohľaduplnosť a spoluprácu pri starostlivosti o náš spoločný priestor pietneho odpočinku.

Text: Zuzana Kukučová

Foto: Jozef Dovičín

OZNÁMENIE O UTVORENÍ VOLEBNÝCH OKRSKOV A URČENÍ VOLEBNÝCH MIESTNOSTÍ PRE VOĽBY DO ORGÁNOV SAMOSPRÁVY OBCÍ A VOĽBY DO ORGÁNOV SAMOSPRÁVNÝCH KRAJOV 24. OKTÓBRA 2026

Obec Moravské Lieskové podľa § 8 ods. 1 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov oznamuje, že pre voľby do orgánov samosprávy obcí a voľby do orgánov samosprávnych krajov, ktoré sa budú konať dňa **24. októbra 2026**, boli utvorené tri volebné okrsky:

Okrsk č. 1 - **volebná miestnosť – Osvetový dom Moravské Lieskové s. č. 23** pre voličov časť obce Moravské Lieskové

Okrsk č. 2 - **volebná miestnosť – Spojená škola Moravské Lieskové s. č. 252** pre voličov časť obce Moravské Lieskové

Okrsk č. 3 - **volebná miestnosť – Kultúrny dom Bučkovec s. č. 1131** pre voličov časť obce Brestové, Bučkovec, Šance

NOVINKY V PSML S. R. O., PODNIKU SLUŽIEB MORAVSKÉ LIESKOVÉ

PSML s. r. o. ako obecný podnik rozširuje svoje technické vybavenie, ktoré bude pomáhať pracovníkom pri poskytovaní služieb pre obec a ďalších zákazníkov. Prvou novinkou je komunálny zametač pre traktor Kubota, ktorý sa bude používať predovšetkým na údržbu miestnych komunikácií a verejných priestranstiev.

Zametač so šírkou 120 cm sa dá natáčať do strán a je vybavený zbernou lopatou a kropením s nádržou na 250 litrov vody. Túto nádrž možno použiť aj samostatne, napríklad na polievanie verejnej zelene.

Druhým prírastkom do rodiny PSML s. r. o. je traktorová kosačka SEKO so zdvíhacím a

vysypacím košom až do výšky 180 cm. Táto technika bude slúžiť na kosenie verejných priestranstiev, najmä detských ihrísk, kde je potrebné pokosenú trávu aj odviezť.

Veríme, že nové stroje budú slúžiť dlho a spoľahlivo a prispieť tak ku krajšiemu vzhľadu našej obce.

Text a foto: Marián Janiga

Z ROKOVANIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

V polovici júna, dňa 17. 6. 2026 sa uskutočnilo riadne zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktoré viedol starosta obce Róbert Palko. Z celkového počtu 9 poslancov bolo prítomných 7.

Poslanci vzali na vedomie a prerokovali:

- Plán kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce na II. polrok 2026.
- Poslanci prerokovali výsledok kontroly z Najvyššieho kontrolného úradu (NKÚ), ktorá bola zameraná na správu a prevádzku obecných vodovodov a kanalizácií. Zároveň vzali na vedomie opatrenia, ktoré boli prijaté na odstránenie nedostatkov zistených touto kontrolou.

Čo poslanci schválili:

- Poslanci schválili pracovný úväzok pre funkciu hlavného kontrolóra obce na 30 %

pracovného času. Zároveň vyhlásili voľbu nového hlavného kontrolóra a stanovený bol termín 9. september 2026. Schválili podmienky voľby, náležitosti a ustanovili komisiu na otváranie obálok a posúdenie kandidátov.

- Dobrou správou pre občanov, ktorí nakupujú na internete, je schválenie prenájmu obecných plôch pre kuriérsku spoločnosť. Zastupiteľstvo schválilo prenájom častí pozemkov pre spoločnosť Alza.sk a Packeta Slovakia za účelom poskytovania poštových a doručovacích služieb.

- Schválený bol zámer odpredať obecného pozemku (trvalý trávny porast o výmere 3956 m²) z dôvodu hodného osobitného zreteľa, pričom sa jednalo o pozemok pri rodinnom dome, o ktorý sa žiadatelia dlhodobo starajú, tvoria s ním funkčný celok a obec preň nemá iné využitie.

Mimoriadne zasadnutie v júli

Okrem riadneho júnového termínu sa počas leta konalo aj jedno neplánované zasadnutie. Zastupiteľstvo sa zišlo 17. júla 2026, pričom hlavným a jediným bodom tohto zasadnutia bolo schválenie rozsahu výkonu funkcie starostu. Poslanci schválili výkon funkcie starostu obce na 100 % pracovný úväzok pre celé nasledujúce funkčné obdobie v rokoch 2026 – 2030.

Kompletné a plné znenia jednotlivých uznesení, sú pre všetkých občanov k dispozícii na nahliadnutie na oficiálnej webovej stránke obce Moravské Lieskové a na obecnej úradnej tabuli.

Mgr. Natália Tomková

PRIPOMENULI SME SI VÝROČIE SNP

6. septembra 2026 sme si pred obecným úradom v našej obci pripomínali 82. výročie SNP. V našej obci si s úctou a pietou udržujeme túto tradíciu kolektívnej pamäti. Je nám vlastná, lebo aj naši ľudia v tom čase nasadzovali a riskovali nielen svoju slobodu a slobodu svojich blízkych či celej rodiny, ale aj svoje a ich životy. Spomienku organizačne pripravil Obecný úrad v súčinnosti s miestnou organizáciou SZPB. K vážnosti a dôstojnosti samotného aktu prispeli okrem domácich občanov aj zúčastnené delegácie. Po položení vencov vďaka k pamätným tabuliam a odznení štátnej hymny navodila aktuálnou básňou Fr. Bábela *Partizánska pieseň* slávnostnú atmosféru Monika Hložková.

Úvodné slová patrili starostovi obce Róbertovi Palkovi. Po privítaní prítomných sa vo svojom príhovore venoval dejinným udalostiam spred osemdesiatich dvoch rokov a tiež samotnému významu SNP pre dnešok i budúcnosť.

V príhovore za MO SZPB Ján Hargaš vyzdvihol účasť lieskovanov na tomto národnoslobodzovacom boji. Hlavnú časť svojho príhovoru venoval pri príležitosti 110. výročia narodenia významného bojovníka proti fašizmu počas SNP, nášmu rodákovi, veliteľovi partizánskeho oddielu „RÁZUS“ kpt. Jurajovi Adamovičovi. Pripomenul jeho životný príbeh lodného dôstojníka na dunajplavbe počas druhej svetovej vojny a následne opísal jeho významnú bojovú činnosť v partizánskom hnutí v našom regióne. Záverom vyzdvihol jeho charaktero-

vé vlastnosti, ktoré ho viedli v takzvanej extrémnej situácii, akou bola vojna. Prítomných tiež oboznámil, že z úcty k takému významnému bojovníkovi proti fašizmu a nacizmu si MO SZPB jeho meno dala ako prívlastok do svojho názvu.

V nasledujúcich príhovoroch sa k zúčastneným prihovoriť podpredseda TSK a poslanec NR SR Michal Bartek, ktorý vyzdvihol našu snahu o zachovávanie tradície a odkazov SNP, a predseda ČSBS plk. v. v. Jaroslav Vodička, ktorý prišiel z Prahy. Vo svojom krátkom príhovore ocenil naše postoje k takým významným udalostiam, akou je SNP, a s ľútosťou konštatoval, že v ČR tomu tak v súčasnosti nie je. Za Oblastný výbor ČSBS v Uherskom Hradišti pozdravný príhovor predniesla Mirka Poláková, ktorá poukázala na spoločné príbehy a osudy ľudí na slovensko-moravskom pomedzí v zlomovom období SNP. K vážnosti, významu a dôstojnosti našich osláv prispela aj prítomnosť Štefana Brunovského, syna gen. J. Brunovského, veliteľa 2. čsl. partizánskej brigády J. V. Stalina, ktorá operovala práve v našom podjavorinskom kraji.

Z hostí prišli položiť vence vďaka k pamätným tabuliam našich hrdinov aj delegácia Oblastného výboru ČSBS z Kyjova vedená Mirkom Běťákom, delegáciu Oblastného výboru ČSBS z Uherského Hradišta viedol Ján Andříšek. Oblastný výbor SZPB Trenčín zastupoval Miroslav Malý a klub vojenských veteránov z Trenčína viedol Ľubomír Brezovský. Klub zväzu vojakov SR z Piešťan viedol plk. v. v. Jozef Svetlík. Klub zväzu vojakov SR a Oblastný výbor SZPB z Nového Mesta nad Váhom viedol pplk. v. v. Kamil Křištofík. Za Múzeum SNP z Banskej Bystrice položila veniec vďaka Vierka Kováčová.

Na záver slávnostného zhromaždenia odznela hymnická pieseň „Kto za pravdu horí“, po ktorej väčšina prítomných pokračovala na pietny akt do Lubiny k pamätnej tabuli kpt. Miloša Uhra, veliteľa partizánskeho oddielu „Hurban“, a následne na vrch Roh, kde oslavy tohto spomienkového dňa vyvrcholili za účasti ďalších štátnych činiteľov.

Text: Ing. Ján Hargaš, PhD. MBA

Foto: Mgr. Natália Tomková

KEĎ KASANKA VYRAZÍ DO SVETA

Sú víkendy, ktoré prejdú a o pár dní už človek ani nevie, čo robil. A potom sú také, z ktorých žijete ešte dlho. Presne taký zažila na prelome júla a augusta Folklórna skupina Kasanka.

Počas dvoch dní nás čakali dve krásne vystúpenia – vo štvrtok 30. júla na Mariánskom námestí v Žiline a hneď na druhý deň na Jánošíkových dňoch v Terchovej.

Zo Žiliny rovno za Jánošíkom

Prvou zastávkou bola Žilina. Na Mariánskom námestí sme sa predstavili s našim programom a užili si nielen samotné vystúpenie, ale aj všetko, čo k spoločnému cestovaniu patrí. Pretože pri Kasanke väčšinou platí, že najlepšie príbehy vznikajú práve vtedy, keď už je po programe.

Aj tentoraz sme si jeden odniesli – vrátane záchrannej akcie krojovej čižmy, ktorá nešťastne skončila v šachte. Našťastie všetko dobre dopadlo, čižma sa našla, majiteľka zostala pokojná a ostatní získali príhodu, ktorú jej budú ešte nejaký čas pripomínať. Žilina však bola len začiatkom nášho veľkého folklórneho víkendu.

Terchová, na ktorú budeme dlho spomínať

V piatok sme sa presunuli na Jánošíkove

dni v Terchovej. A priznávame, na toto vystúpenie sme sa tešili možno o kúsok viac. Kasanka v tomto roku oslavuje **50 rokov svojej existencie** a na takomto významnom folklórnom festivale sa za svojej existencie ešte nepredstavila. Možnosť vystúpiť na Jánošíkových dňoch preto pre nás nebola iba ďalším dátumom v kalendári. Bola pre nás veľkou ctou, radosťou a zároveň krásnym darčekom k nášmu výročiu. A keď prišiel deň D, užili sme si ho presne tak, ako sa patrí.

Hralo sa, spievalo sa, tancovalo sa, jedlo sa, chodilo sa, potilo sa, smialo sa a potom sa zase hralo a spievalo. Terchová počas Jánošíkových dní jednoducho žije folklórom na každom kroku a my sme boli šťastní, že sme tento rok mohli byť jeho súčasťou.

Stretli sme množstvo známych, muzikan-

tov, folkloristov aj ľudí, ktorých spája rovnaká láska k tradíciám. Hudba znela nielen na pódioch, ale prakticky všade okolo nás. A presne v takých chvíľach si človek uvedomí, že folklór nie je iba nacvičený program a pár minút pred divákmi. Je to všetko, čo sa deje predtým a potom.

Spoločné cesty, skúšky, nervozita pred vystúpením, radosť, keď sa vydari, nekonečné rozhovory, spontánny spev, muzika, smiech a zážitky, ktoré by ste dopredu nevymysleli, ani keby ste sa veľmi snažili.

Domov sme sa vracali poriadne unavení, uchodení a spotení, ale hlavne šťastní. Ešte niekoľko dní sme žili z eufórie, ktorú nám tento víkend priniesol, a pri spomienkach naň sa stále usmievame. Pre Kasanku, ktorá tento rok oslavuje krásnych 50 rokov, to bol jeden z tých víkendov, ktoré si určite zapíšeme medzi výnimočné.

Ďakujeme Žiline, ďakujeme Terchovej, ďakujeme všetkým, ktorí nás prišli podporiť, zatlieskali nám alebo si s nami zaspievali.

A my ideme ďalej. Pretože kým sa spieva, hrá, tancuje a máme sa s kým smiať, dovtedy má Kasanka dôvod pokračovať.

Text a foto: Mgr. Monika Škundová

KULTÚRA

DOŽINKY

V sobotu 8. 8. 2026 sa v prírodnom amfiteátri na Bučkovci uskutočnil ďalší ročník Dožinkových slávností. V tento deň sa amfiteáter a jeho okolie mení na miesto radosti, zábavy a poďakovania. Tento rok tomu nebolo inak.

Dožinky, tak ako ich poznáme dnes, sú už modernou formou oslavy zberu úrody obilia. Na sebu či žatvu využívame moderné technológie ako sú traktory či kombajny, v dnešnej dobe dokonca počítačmi riadené a plne klimatizované. V minulosti však tomu bolo inak, čo nám aj potvrdili viacerí návštevníci, ktorí o tom počuli z úst svojich rodičov či starých rodičov.

Vrátili sme sa do minulosti

Ešte zopár desaťročí dozadu bolo obilie naozaj zaslúžené a na jeho spracovaní sa nadreli nejedny ruky hospodára. Obylie sa kosilo ručne špeciálnou kosou, ktorá sa nazývala „hrablica“ alebo „kosa s hrablicou“. Táto kosa ukladala klasy do riadkov. Uložené klasy odoberali dievčatá, ktorým sa hovorilo „žnice“. Obylie sa uviazalo do snopov, ktoré sa nechali na poli ešte doschnúť alebo sa hneď naložilo na voz a odviezlo do stodoly. Kosenie trvalo aj niekoľko dní, podľa veľkosti poľa a počtu koscov, žníc a ďalších pomocníkov. Presne tento spôsob žatvy si pán starosta Róbert Palko, niektorí členovia kultúrnej komisie a dobrovoľníci vyskúšali na poli u p. Sahaja dňa 21. 7. 2026. Na facebookovom profile „Naše lieskové“ si z tohto dňa môžete pozrieť aj krásne video.

Prípravené snopy boli na Dožinkoch použité na tradičné ukážky mlátenia. Mláti-

lo sa starou mlátačkou, cez ktorú prešlo už niekoľko ton obilia, no ako jedna z mála je stále funkčná. Tento stroj zaujme každý rok mladších i starších návštevníkov. Časť z nich si dokonca pamätá, ako takýmto spôsobom mlátili obilie doma alebo u susedov. Tento pohľad v nich vyvoláva návrat do mladosti, ktorá bola určite iná, ako keď vyrastajú dnešné generácie.

O program a občerstvenie bolo postarané

Občerstvenie zabezpečovali viacerí stánkari, ktorí návštevníkom pripravili chutné jedlá, uvarili dobrú kávu, naliali kvalitné víno z Čachtických viníc a DHZ Bučkovec načapoval pivo a ponúkol aj iné tekuté dobroty. Tento ročník sa neobišiel bez gulášu od Poľovníckeho a ochránárskeho spolku Háj a Poľovného združenia Moravské Lieskové.

Program slávnostne otvorila folklórna skupina Kasanka pod vedením Mgr. Moniky Škundovej, ktorá svojím predstavením priblížila oslavy dožínok z minulosti. Završením vystúpenia bolo odovzdanie Dožinkového venca p. starostovi. Dožinkový veniec je najdôležitejším symbolom tejto slávnosti, chránil hospodárstvo a jeho zrna sa pridávalo do osiva v jarnej sejbe.

Následne vystúpila miestna dychová skupina Lieskované, kapely Jazzero a Čary máry fuk a o večerný program sa postaral Retro DJ. Atmosféru dopĺňali historické fotografie zo žatvy, ktoré boli rozvešané na viacerých miestach po areáli.

Nezabudli sme ani na najmenších. Pre detičky bol pripravený veľký skákací hrad či maľovanie na tvár a bruškám spravila

radosť zmrzlina. Veríme, že každý návštevník odchádzal z tejto akcie spokojný.

Bez koho by to nešlo?

Ako každá akcia, aj táto si vyžaduje veľa príprav. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí svojou činnosťou pomohli pri organizácii a priebehu tejto akcie. Vymenovať sa nedajú všetci, spomenieme aspoň niektorých. P. Bušová dopestovala nádherné kvety, ktoré dopĺňali svojou farebnosťou výzdobu amfiteátru. Kultúrna komisia pod vedením Moniky Škundovej a jej členovia sa podieľali na celej príprave a organizácii, roznosili lavičky na posedenie, rozvešali historické fotografie a počas celej akcie boli k dispozícii. P. Nešťák prišiel so svojou mlátačkou a ochotne odpovedal na otázky ľudí, ktorých tento spôsob žatvy zaujal. Pitný režim zabezpečil DHZ Bučkovec. Pracovníci úradu sa postarali o technické zabezpečenie a čistotu.

Podakovanie tiež patrí Poľovníckemu a ochránárskemu spolku Háj a Poľovnému združeniu Moravské Lieskové za chutný guláš, z ktorého dobrovoľný príspevok bol darovaný Materskej škole v Moravskom Lieskovom.

Projekt bol realizovaný s finančnou podporou Trenčianskeho samosprávneho kraja.

Text: Tomáš Podhradský
Foto: Marianna Makišová

KULTÚRA

NA PLNÝ DYCH – FESTIVALOVÉ MOMENTY

So slnkom zapadajúcim za obzor sedím a premýšľam o písaní týchto riadkov. S pomocou umelej inteligencie by sa v súčasnosti dalo vyprodukovať akýkoľvek článok – rýchlo a pohodlne. Túto cestu však neuznávam. Pochmúrne myšlienky na to, ako správne po toľký raz opísať festivalové dianie, zaháňa pocit. Ten pocit, že prežívanie človeka a ľudské zmysly sa nedajú nahradit' ani najdokonalejším strojom. Zatiaľ čo svet okolo nás sa roztápa v nekonečných horúčavách a suchu, v konfliktoch či strachu, že našu civilizáciu už nečaká nič dobré, je čas zmeniť uhol pohľadu, priateľa. Skúsme sa pozrieť aj na tie drobné maličkosti, ktoré nás obklopujú a robia život znesiteľnejším. Nielen plnými košíkmi zo supermarketov sa človek živí. Dôležité je kultúrne obohatiť aj svoju dušu či zmysly. Tretí júnový víkend tohto roku je už nenávratne preč, no spomienky sa stávajú trvalými a vyzretejšími. Aj s odstupom času treba povedať, že energia organizátorov – občianskeho združenia Na Plný Dych na čele s Jánom Múdrym – opäť raz oživila prírodný amfiteáter na Bučkovci. Javisko aj hladisko, stánky a výčapy, priestory pre účinkujúcich – to všetko sa chystalo niekoľko dní (prirátajte celý rok vybavovania, administrovania, zháňania a premýšľania nad podobou festivalu). Až napokon to celé vypuklo. V piatok sa predstavili domáci účinkujúci. Ako prvá sa štafety ujala FSK Kasanka, ktorá tento rok famózne oslávila svoju

50-tku a aj na festivale dokázala, že je právom nositeľom moravskolieskovskej folklórnej tradície. DH Bučkovanka, ktorá práve na Bučkovci vznikla, si v tomto roku pripomína jubileum tejto udalosti – 120 rokov, ktoré so svojim verným publikom, s láskou a vďačnosťou, oslávila. DH Lieskované opäť potvrdili, že naša obec je v oblasti dychovej hudby dobre etablovaná a má toho veľa, čo svojim poslucháčom ponúknuť. Počas festivalu sme si slovami Ing. Jána Hargaša, PhD., MBA spomenuli aj na veľké osobnosti našej obce v oblasti dychovej hudby – Mgr. Milana Žákovica a Mgr. Miroslava Žákovica, ktorí žiaľ odišli na večnosť, no ich odkaz ostáva živý. Piatkový večer napokon patril tiež domácej formácii Fuurt dačo, ktorá sviežim podaním overených hitov ovládla nielen pódium, ale aj tanečný parket, čím spečatila svoju povest' mladej hviezdy na miestnej hudobnej scéne. Sobota patrila interpretom zo širšieho okolia ako aj zahraničným hosťom. Z okolia Trenčína vystúpili skvelí mladí hudobníci D-Brass Ensemble pod vedením Ľuba Michalca ako aj osvedčená DH Drietomanka, ktorá sa tento rok tiež radí medzi jubilantov – a to s úctyhodnými 160 rokmi od jej založenia. Gratulujeme. Spoza hranice nás poetikou Moravy prišli osviežiť DH Hanačka a DH Stříbrňanka, pri ktorých zaplesalo nejedno srdce verného dychováka. Za širšiu zmienku však stojí nový hudobný počín, ktorý debutoval práve Na

Plnom Dychu pod taktovkou Janka Múdreho (doslovne), avšak nápad a jeho realizáciu malo na svedomí trio Vlado Ďatelin-ka, Ľuboš Pilár a práve Ján Múdry. Predstavil sa nám orchester, ktorý naše javisko ešte nezažil – 52 členný. Zložený z muzikantov z celého širšieho okolia Trenčína a pôsobiach v rôznych našich dychových hudbách a dychových hudobných telesách. Medzi sebou mali aj zástupkyne nežnejšieho pohlavia a aj mladíkov, ktorých vek sa pohybuje okolo 13 rokov. Orchester vzdal svojím vystúpením hold dielu a osobnosti veľikána svetovej dychovej hudobnej scény – Karolovi Pádivému. Vychádzal z jeho odkazu, ktorý v našom krajskom meste Trenčín zanechal silne zakorenený a ktorému takto vzdali úctu a oživilí jeho skladby preslávené po celom svete. Do repertoáru však zaradili aj aranžmány modernejších, napr. filmových skladieb. Výsledok bol ohromujúci, osviežujúci a povznášajúci. Ľudia boli z tejto podoby dychovej hudby príjemne prevapení a obohatení. Chceme viac. V akej podobe, kedy a kde znovu? To sa nechajme prevkapiť. Ako však poznám hlavných aktérov, myšlienka je živá, úspech zaručený a od toho je len malý krôčik k realizácii. Vlastne takto to bolo na začiatku aj s festivalom Na Plný Dych. A vidíte. Zabavili sme sa spolu už trinásťkrát. Tak zase o rok...

Mgr. Katarína Paulínová

MORAVSKOLIESKOVSKÉ
VÍTANIE JESENE

SOBOTA 10. 10. 2026 | 17:00

V KULTÚRNYM DOME
V MORAVSKOM LIESKOVOM

Čo vás čaká?

- TRADIČNÉ DOBROTÝ:**
Domáce pomazánky,
koláčiky a voňavá káva.
- VÍNO:**
Vino z Čachtických Chotárov.
- DO TANCA I NA POČÚVANIE:**
Živá hudba – harmonika.

SPRIEVODNÝ PROGRAM:

- VYREZÁVANIE TEKVIČ**
- JESENNÝ FOTOKÚTIK**

Príjemná jesenná atmosféra

ŠKOLA

70. VÝROČIE A OSOBNÁ CESTA - 20 ROKOV V ŠKOLE

Pohľad späť: Z učiteľky riaditeľkou
Naša škola oslavuje krásne 70. výročie otvorenia. Keď sa vy osobne pozriete na svoju 20-ročnú cestu touto školou najprv ako učiteľka, neskôr zástupkyňa a dnes riaditeľka, ktoré momenty sa vám najviac vryli do pamäti?

Naša škola v Moravskom Lieskovom oslavuje 70. výročie. Jej história sa začala písať v náročných rokoch, kedy budovu pomáhali stavať samotní obyvatelia obce. Už pri svojom otvorení patrila medzi najlepšie vybavené školy v regióne a celá obec žila eufóriou. Škola však nie je len budova. V mojom ponímaní je to rodina a spájajúci prvok celej obce – miesto, kde sa stretávajú generácie detí, rodičov aj starých rodičov.

V moravsko-lieskovskej škole dnes začínam svoj 20. pedagogický rok, pričom posledných 14 rokov pôsobím vo vedúcich funkciách. Keď som sem nastúpila ako mladá učiteľka z predchádzajúcich pôsobísk, musela som si opäť hľadať nové zázemie. Pod vedením vtedajšej pani riaditeľky Evky Tomešovej platili jasné a pevné pravidlá. Dostala som svoju jedinú triedu – piatakov –, pretože som hneď nato prešla na pozíciu zástupkyne. Práve títo žiaci a ich skvelí rodičia mi pomohli v novom prostredí rýchlo zapadnúť a vytvoriť fungujúce spoločenstvo.

Skúsenosti s organizáciou jubileí som mala už z Podolia, kde som ako začínajúca učiteľka zažila 40. výročie školy, neskôr v Moravskom Lieskovom 60. výročie už pod mojím vedením. Vždy bolo pre mňa vzorom to podstatné: aby sa každý, kto príde, cítil dobre a videl, čo pekné sa v škole udialo.

Učiteľský zbor šk. rok 2026/27

Silné momenty zažívam v škole každý deň. V našich deťoch bol a je obrovský potenciál – stavia na ňom celé generácie pedagógov, ktorí v nich objavujú silné stránky. V pamäti mi zostáva úsmev a radosť v detských očiach, ale aj každoročné dojemné rozlúčky s deťmi. Vidieť, ako sa z malých, vystrašených prvkov stávajú sebavedomí mladí ľudia pripravení vykročiť do sveta s „batôžkom prvej pomoci“ zo základnej školy, je pre mňa tou najkrajšou odmenou.

Čo vás na práci v tejto škole najviac drží a motivuje napriek výzvam, ktorým dnešné školstvo čelí?

Mojou hlavnou motiváciou sú deti a to, že ich môžeme pripraviť na reálny život. Hoci dnes čelíme tlaku na digitalizáciu a deti často pôsobia stratené v každodennosti, ich prirodzenosť sa nezmenila. Žiadna technológia nenahradí človeka, čas a ľudskú pozornosť. Za najväčšiu výzvu považujem vrátiť deťom detský svet a naučiť ich používať „zdravý sedliacky rozum“, ktorý je základom kritického myslenia. Motivuje ma, keď žiaci zdvihnú zrak od obrazoviek, pomôžu si a žijú spolu, nie vedľa seba. Chceme ich učiť byť v prvom rade ľuďmi – vychovávať generáciu, ktorá má disciplínu, vie vyjadriť svoj názor, rada pomáha a nezabúda na obyčajné, no silné „ďakujem“. Hlavným cieľom školstva by malo byť práve toto: naučiť dieťa byť človekom.

Spomienky na históriu a hodnoty, ktoré škola nestratila.

Škola funguje už úctyhodných 70 rokov. Určite zažila premeny nielen zvonka, ale aj v prístupe k vzdelávaniu. Na ktoré tradície, piliere či úspechy školy nadväzujete dnes?

Naša škola má bohatú a úctyhodnú históriu postavenú na obetavosti miestnych obyvateľov.

Boli to práve naši predkovia, ktorí vlastnými rukami a odpracovanými hodinami postavili budovu, aby ich deti mali kde získavať vzdelanie. Pri svojom slávnostnom otvorení bola škola nadštandardne vybavená a jej vznik bol obrovskou udalosťou pre celé Moravské Lieskové aj príslušné kopanice.

Za sedem desaťročí prešli jej bránami tisíce žiakov. Mnohí absolventi sa neskôr presadili na prestížnych miestach doma či v zahraničí, no samotný úspech sa nemeria len odborným zaradením. Škola bola a vždy bude miestom, kde sa človek nielen vzdeláva, ale predovšetkým učí žiť.

Deti u nás získavajú nielen vedomosti z histórie, prírodných vied či jazykov, ale učia sa aj samostatnosti, zodpovednosti a práci. Základným pilierom, na ktorom naša škola stojí po celú svoju históriu, je formovanie ľudských hodnôt. Vychovávame žiakov k disciplíne, slušnosti, spravodlivosti, priateľstvu a vzájomnej pomoci – aby z nich vyrástli dobrí a svedomití ľudia pripravení pre reálny život.

Život v škole dnes

Moderná doba prináša digitalizáciu, nové vyučovacie metódy a, samozrejme, aj nové výzvy vrátane vplyvu technológií na deti. Ako sa s týmto tempom vyrovnáva vaša škola?

Moderné vzdelávanie si vyžaduje neustálu inováciu. Dnešné vyučovanie už nestojí na zdĺhavých prednáškach učiteľa, ale na aktívnej práci samotných žiakov. Deti pod našim vedením vyhľadávajú fakty, porovnávajú informácie, vyvodzujú závery a riešia úlohy v tímoch.

Naša škola je na tento trend výborne pripravená – máme dve počítačové učebne, triedy vybavené interaktívnymi tabuľami, projektormi a vďaka projektu Diginet aj kompletne pokrytý internet. Popri bohatom využívaní digitálnych materiálov a webových portálov

Riaditeľka školy
 Mgr. Jana Lacková

ŠKOLA

však nezabúdame na klasické pero a papier. Stále platí, že digitalizácia je dobrý sluha, ale zlý pán.

Pred školstvom navyše stojí nová veľká výzva v podobe umelej inteligencie (AI). Naším cieľom je naučiť žiakov s týmto moderným nástrojom rozumne pracovať, no zároveň dbať na to, aby v prvom rade rozvíjali svoje vlastné kritické myslenie a dokázali získané informácie správne vyhodnocovať.

Na čo z toho, čo sa v škole v poslednom období podarilo (či už ide o úspechy žiakov, projekty alebo vylepšenie materiálnych podmienok), ste najviac hrdá?

Som hrdá na každý menší či väčší úspech našich žiakov i zamestnancov. Teší ma, že naši absolventi sa dlhodobo úspešne dostávajú na vybrané stredné školy, máme stabilný počet žiakov, vysoko kvalifikovaný pedagogický zbor a bohatú ponuku krúžkov.

Rovnako ma teší výrazné vylepšenie prostredia školy. Obnovili sme nábytok, podlahy, učebne fyziky, techniky, knižnicu aj telocvičňu. V areáli pribudlo nové detské ihrisko a relaxačný park pred budovou, na ktorého tvorbe sa podieľali žiaci aj rodičia. Zásadnou zmenou je výmena okien a zateplenie stropov, pričom čoskoro nás čaká aj výstavba športového areálu.

Všetko, čo sme dosiahli, je výsledkom spoločnej práce. Naša škola je ako mozaika – každý žiak, učiteľ, rodič či pomocník je v nej dôležitým kameňom, bez ktorého by celok nebol kompletný. Detaily o našich úspechoch nájdete na webovej stránke školy.

Budúcnosť, kam smeruje škola a aké má plány

Keď sa pozriete o desať či dvadsať rokov dopredu, aká by mala byť táto škola? O čom snívate, že v nej raz vyrastie alebo sa zmení?

POHLAD SPÄŤ

Tento rok je tomu už 70 rokov, čo sa otvorili brány našej „novej“ školy. Oslovili sme dlhoročných bývalých pedagógov, aby si zaspomínali na ich pôsobenie na škole a podelili sa s nami o úsmevné či dojemné momenty...

Mgr. Eva Tomešová

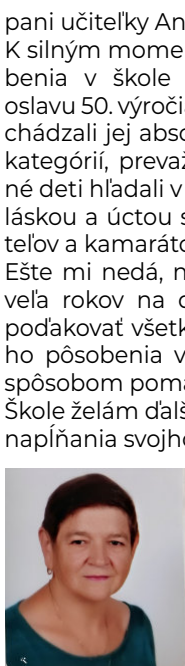
70. výročie otvorenia našej školy je významná udalosť a veľká príležitosť na príjemné spomínanie.

Osudu vďačím za to, že som 40 rokov mala možnosť na rôznych pozíciách, spolu s ostatnými zamestnancami školy, písať jej históriu. Snažili sme sa čo najlepšie pripravovať našich žiakov na ďalší život. Je potešujúce, že podstatná časť absolventov školy sa veľmi dobre uplatňovala v rôznych odvetviach a na rôznych pozíciách. Veselých i vážnych príhod a zážitkov bolo nespočetne veľa, ťažko vybrať jednu, ale vždy ma rozosmeje spomienka na to, ako sme my, učiteľka, hrali divadlo pod režijným vedením

Neviem si dnes predstaviť, kde sa posunie svet o desať či dvadsať rokov. Mojm snom je, aby škola zostala priestorom, kde budú stále deti a učiteľka, kde bude stále „človečina“. Kde sa budú môcť deti učiť pod vedením pedagóga, aby učiteľov nenahradili digitálne médiá. Aby bola miestom, kde budú môcť byť deti deťmi so svojimi snami a budú mať v úcte seba aj ostatných. Aby príroda, ktorá nás obklopuje, zostala prirodzeným prostredím školy, ako je tomu dnes. Aby to dobré, čo si deti zaslúžia, im zostalo.

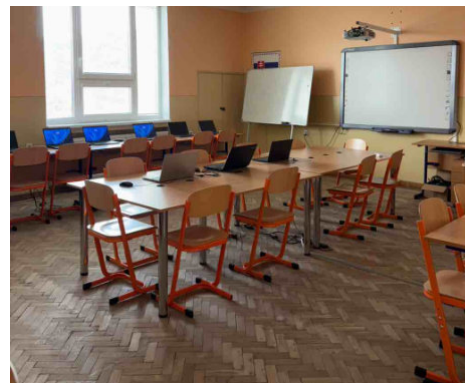
Čo by ste pri príležitosti tohto okrúhleho 70. jubilea popriali nielen samotnej škole, ale aj celému pedagogickému zboru, žiakom a rodičom, ktorí tvoria jej komunitu?

Škole prajem, aby ďalej pevne a majestátne stála na svojom mieste v srdci prírody a otvárala ešte mnohé desaťročia svoje brány malým aj väčším žiakom. Žiakom, rodičom a zamestnancom, aby v mieri, s pevným zdravím, dobrou náladou a s radosťou do školy prichádzali aj z nej odchádzali. Nech si v srdci uchovávali veľa pekných spomienok a nech naša škola dáva všetkým silu a chuť sa ráno zobúdzat a ísť za novými vedomosťami, skúsenosťami a novými dobrodružstvami. Nech všetci spoločnými silami dokážeme ísť za spoločným cieľom – mať dobré, múdre a vychované deti, ktoré sa v živote nestatia, budú robiť dobré meno sebe, rodičom aj obci. Prajem nám dobrú spoluprácu so všetkými inštitúciami na úrovni obce, okresu, kraja i štátu. Udržujme tradície a žíme prítomnosť s vyhlídkou na úspešnú budúcnosť. Na tomto mieste patrí moje poďakovanie všetkým, ktorí sú spojení akokoľvek s našou školou počas celej jej histórie, ktorí stáli na jej začiatkoch, vybudovali ju pre nás, zveladovali, prevádzkovali ju, starali sa o celé generácie žiakov. Ďakujem

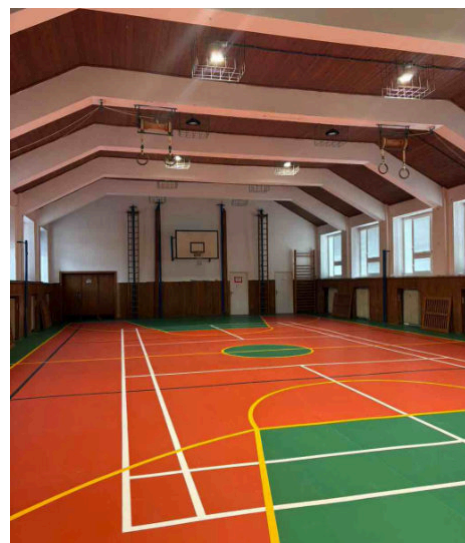

Mgr. Mária Juríková

Do ZŠ v Moravskom Lieskovom som nastúpila v školskom roku 1974/75. V tejto škole som pôsobila 29,5 roka a prešla všetkými

Digitálna učebňa

Obnovená telocvičňa

všetkým mojim súčasníkom, ktorí mi akokoľvek pomohli, pomáhajú a podporujú ma. Všetko, čo robíme, robíme pre naše deti a našu budúcnosť.

Za rozhovor ďakujeme riaditeľke školy Mgr. Jane Lackovej

stupňami – učiteľka, výchovná poradkyňa, zástupkyňa riaditeľa školy 1975/1976 a 1992 - 1995, riaditeľka školy 1995 – 2002. Mojm hlavnými predmetmi boli matematika a chémia, ale vyučovala som aj etiku a výtvarnú výchovu, keďže som si o tieto predmety rozšírila aprobáciu v ďalšom učiteľskom vzdelávaní.

Dá sa vybrať jeden jediný moment zo školskej práce? Ťažko. V chémii sme robili veľa pokusov. Mala som rada prácu učiteľky a keď sa žiak nedokázal nič z tej chémie naučiť, tak som mu povedala: „Naučíš sa všetko o alkoholoch, to určite budeš v živote potrebovať.“

V škole boli aj žiaci, ktorí so mnou nie vždy boli spokojní. Chcela som, aby mali vedomosti, aby mali tie najlepšie výsledky a dostali sa zo svojej komfortnej zóny. Istý žiak chodieval za mnou do kabinetu chémie s prosbou: „Prosím vás, dnes ma nevyvolajte.“ A čo je dnes s týmto žiakom? Je veľmi úspešným inžinierom. So žiakmi som sa venovala aj

ŠKOLA

olympiádam v matematike a chémii, v ktorých naši žiaci dosiahli veľmi pekné výsledky v okresných a krajských kolách. Som veľmi potešená, že medzi absolventmi našej školy veľa žiakov vyštudovalo chémiu alebo matematiku a dnes sú z nich úspešní učitelia, lekári, vedeckí pracovníci, právnikovia, elektrikári, vodári, ... Nedávno som stretla bývalého žiaka a jeho otázka bola: „No vidíte, pani učiteľka, načo mi bola tá chémia?“ No – dnes je chémia všade okolo nás.

Dnes majú žiaci na všetko moderné pomôcky – kalkulačky, tablety, počítače. My – vždy všetko z hlavy, používali sme len matematicko-fyzikálne tabuľky. Škoda, že dnes viac nerozvíjame myslenie žiakov.

Roky nezastavíš, život beží ďalej, ale spomienky zostávajú

Mgr. Lubomír Mítana

Na školu som prišiel ako mladý učiteľ matematiky a fyziky za svojou manželkou v školskom roku 1977/78. Ako učiteľ som tu bol 26 rokov, riaditeľom 5 školských rokov, zástupcom riaditeľa 10 rokov.

Počas svojho pôsobenia na škole som stretol veľa žiakov, na ktorých mám pekné spomienky. A možno niektorí aj na mňa.

Hneď prvý môj školský rok a účasť dvoch žiakov na fyzikálnej olympiáde sa mi zapísalo do pamäti. Jožko R. a Rudko Š. boli pozvaní na okresné kolo v Trenči. Teplej. Dohodli sme sa na spôsobe dopravy. Moje prekvapenie bolo, keď ani v autobuse, ani vo vlaku som ich nenašiel. Nebolo mi všetko jedno, ale pokračoval som vlakom do Tr. Teplej. Moje prekvapenie – obaja prišli na miesto konania súťaže do jej začiatku. Stali sa aj úspešnými riešiteľmi. Moja neistota bola vystriedaná radosťou z ich výsledkov.

Spomínam si aj na zavádzanie internetu do školy v roku 2003/2004 a najmä nastavbu školy so 4 novými triedami a potom krásnymi oslavami 50. rokov od otvorenia školy za pani riaditeľky Mgr. Evy Tomešovej. Čas uteká ako voda, spomienky ale zostávajú.

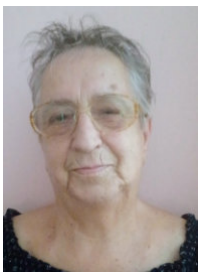
Prajem škole, jej žiakom, vedeniu školy, učiteľom a všetkým zamestnancom veľa ďalších úspešných rokov v mieri a v bezpečí.

PaedDr. Olga Kucková

Pracovala som 20 rokov v MŠ a po absolvovaní UKF v Nitre 30 rokov ako učiteľka I. stupňa

Najsilnejší moment v tejto škole? Bol veselo-smutný. Bol to jún 1968, koniec školského roka. V tento deň za nami zatvárali pomyselné brány školy a vypravovali nás do života, pani učiteľky: p. Demková a p. Hargašová. My „pätnásťroční dospeláci“

sme sa tohto dňa nevedeli samozrejme dočkať. Veď svet bol pre nás gombička. V tej samej chvíli sme si však uvedomili, že už nebudeme každý deň spolu a začali padať prvé veľké slzy. Ubehlo odvtedy „len“ 58 rokov, ale spomienka je trvalá.

Mgr. Vlasta Miklánková

Mám 84 rokov, už som aj veľa zabudla, ale na roky 1994 – 1997 sa nedá zabudnúť. V roku 1994 som začala učiť druhákov, bolo ich 24. Veľmi príjemná práca s tak šikovnými deťmi. V roku 1995 som bola pridelená k tretiakom. To bolo prekvapenie, lebo to boli moji druháci. V roku 1996 som začala učiť štvrtákov a znova to boli tí istí žiaci. Bála som sa, že budú sklamaní, tá istá učiteľka už tretí rok, ale nestalo sa tak. Boli to úžasné deti, veľmi šikovné, poslušné, mali vynikajúce výsledky v učení. Aj dnes mám hrejivý pocit z týchto detí, aj keď už ubehlo 29 rokov.

Mgr. Blažena Žákovcová

Najradšej si spomínam na školské výlety. Chodila som s pánom učiteľom Švachom do Tatier, Veľkej a Malej Fatry. On ako dobrý turista sa vždy s partiou zdatných žiakov – chlapcov a dievčat – odtrhli od skupiny fyzicky slabších, s ktorými som zostala ja. A tak sa stávalo v Jánošíkových dierach, že keď sme chceli dôjsť do cieľa, musela som niektoré slabučké dievčatká niesť aj na chrbte. No nie celú túru, často sme odpočívali a k šampiónom sme dorazili aj za hodinu po nich.

Stretla som sa s mnohými bývalými žiakmi. Poznala som ich, až na jedného, ktorého som nevidela hádam aj 40 rokov. Navštívila som obchod s potravinami v okresnom meste. Dlho som hľadala tovar až si to všimol mladý predavač. Pýtal sa, čo hľadám a stále sa záhadne usmieval. Až mi to nedalo a spýtala som sa, čomu môžem ďakovať, že mi venuje toľko pozornosti. „Veď mám za čo“ hovorí, kedysi ste mi darovali 3 metre čiernej látky na karnevalový kostým čiernokňažníka.“ Hneď mi bolo jasné, môj dobrý žiačik Miško, ktorý sa zmenil na nepoznanie.

Mgr. Anna Zatkaličková

V školstve som prežila celkovo 45 rokov môjho života, pričom v ZŠ v Moravskom Lieskovom som pôsobila od roku 1984 do roku 2011 a po odchode odtiaľ som pracovala ešte ďalších desať rokov. Toto obdobie mi prinieslo množstvo skvelých kolegov, s ktorými sa dodnes veľmi rada stretávam, rovnako ako s bývalými žiakmi. Vždy ma zahreje pri srdci, keď vidím, že sa im v živote darí, robia to, čo ich naplňuje a vedľa sa postaví čelom k prekážkam.

Z čias školských výletov a exkurzií mi v pamäti utkveto množstvo veselých momentov. Napríklad, keď sme boli na výstave Agrokomplex v Nitre a deťom sme dali tradičný rozchod, jeden zo žiakov sa v určený čas nevrátil. Kým my s obavami čakali a vyhlasovali ho v rozhlas, on si spokojne vykračoval s chlebom a šniclou v ruke, presvedčený, že sa predsa nemôže stratiť, lebo to tam pozná. Hoci sme mu vtedy vynadali, na ďalšie výlety s nami chodil a pravidlo dochádzky už dodržiaval.

Spomínam na úspešné projekty, vrátane úspešnej prevencie proti drogám, ktorá v praxi pomohla zachrániť nevinného študenta. Tešili ma aj výborné výsledky žiakov v monitoroch z matematiky nad celoslovenským priemerom a vždy ma poteší stretnutie s bývalými žiakmi.

K 70. výročiu školy prajem zamestnancom dosť pokory, odvahy a rozumu a som presvedčená, že novú reformu vďaka svojej kreativite hravo zvládnete. Všetkým – učiteľom, žiakom aj rodičom – prajem, aby sa vám darilo.

Mgr. Marián Gregorovič

Na Základnú školu v Moravskom Lieskovom som nastúpil v roku 1985 ako učiteľ II. stupňa s aprobáciou Slovenský jazyk, hudobná výchova. Zo začiatku som vyučoval TVU, nakoľko chýbal telocvikár. No postupne som začal vyučovať svoje predmety. Pôsobil som tu neuveriteľných 40 rokov a absolvoval stovky diktátov, písomných a slohových prác, školských výletov, exkurzií, reforiem a školení. Založil som i dievčenský spevácky zbor a zložil hymnu školy. Počas môjho pôsobenia som sa snažil vypestovať v žiakoch lásku k rodnému jazyku, hudbe, budovať silný lokalpatriotizmus a pripomínať si význam osobností slovenských dejín a kultúry.

Do ďalšej 70tky prajem všetkým pedagogickým i nepedagogickým zamestnancom, žiakom i rodičom pevné zdravie, veľa trpezlivosti, životný nadhľad, chuť a lásku vzdelávať sa.

Spracovala: redakčná rada

VÝZNAMNÉ 70. VÝROČIE OTVORENIA ŠKOLY V MORAVSKOM LIESKOVOM

Každý oslávenec ocení, keď si pri príležitosti jeho životného jubilea naňho niekto spomenie. Dnes táto spomienka patrí jubilantovi, ktorý je blízky nám všetkým, čo žijeme v obci Moravské Lieskové. Je to naša škola, ktorá pred 70 rokmi 3. 9. 1956 otvorila svoje brány pre všetky školopovinné deti. Dožíva sa tejto udalosti v plnej kráse, za čo patrí vďaka všetkým, ktorí sa o ňu od jej vzniku až doteraz starajú. Každý, kto do našej školy vkročí, vidí, že je v dobrých rukách. Za toto 70-ročné obdobie vchovala z detí, ktoré ju navštevovali a navštevujú, veľa významných ľudí. Tí jej k jubileu ako darček venujú krásnu spomienku na roky strávené spolu s kolektívom pracovníkov školy, ktorí im vstúpili vedomosti, základy správania a tak ich pripravovali pre ďalší život v dospelosti. Starali sa o to, aby škola rástla do krásy, čo dnes vieme pri pohľade na budovu školy a jej okolie oceniť. Za to všetkým patrí veľká vďaka.

Dnes je príležitosť pri takom významnom výročí nazrieť do histórie školstva v našej obci. Prvé školy, ktoré poskytovali základné vzdelanie, boli štátne, cirkevné evanjelické a rímskokatolícke. Skutočnosť, že v Moravskom Lieskovom bola už v r. 1600 evanjelická škola na Malej Strane, nám prezrádzajú zápisy v kronike, učilo sa vtedy v rodinných domoch. Aj keď v r. 1777 vydali školský poriadok, podľa ktorého bola nariadená povinná školská dochádzka, škôl pribúdalo veľmi málo. Lieskovskí evanjelickí cirkevníci hneď po vydaní Tolerančného patentu Jozefom II. v r. 1787 postavili kostol aj školu na obecnom pozemku. V r. 1807 veľký požiar zničil školu, faru a 300 domov a stodôl. Zriadenie novej školy bolo povolené zbierkou po krajine a už 5. júla 1821 bola postavená nová škola, ktorú v r. 1842 znova pohltil veľký požiar. Našťastie budovy boli poistené, a tak jednotriedna škola bola v r. 1843 postavená na novom mieste – dnešný obchod Spektrum v strede dediny. Keďže jedna trieda nestačila, bola v r. 1875 postavená dvojtriedna škola pri soche sv. Jána aj s bytom pre učiteľa. Chodilo tam 130 žiakov. Na základe zákona z r. 1868 o zavedení povinnej školskej dochádzky pre všetky deti úrad nariadil postaviť školu, ktorá by zaškolila všetky školopovinné deti, tou bola škola pri sv. Jánovi.

Ev. a. v. dvojtriedna škola postavená v r. 1875

V tom čase cirkev zriadila školu aj na Malej Strane u Pastorkov a v r. 1877 začalo vyučovanie v novej škole v osade Barinovec na Hrubej Strane. Po vydaní Apponyiho zákonov nesmeli od r. 1907 v školách vyučovať nekvalifikovaní učitelia. Preto od r. 1909 tu už učili odborne pripravení pedagógovia, ktorí vyučovali po maďarsky.

Rímskokatolícke školy

Nie je známe, v ktorom roku postavili rímskokatolícku školu v dedine pri fare, odhaduje sa to pred 300 – 350 rokmi, naposledy ju renovovali v r. 1873, chodilo do nej 50 detí. Prvá správa o rímskokatolíckej škole na Bučkovci je z r. 1845. Do školy chodilo 60 – 70 detí z Malej Strany, Hrubej Strany a Šancov. V r. 1922/23 ju navštevovalo 100 detí. V r. 1944/45 ju pričlenili ku škole na Plevovci.

Štátne školy

V čase maďarizácie slovenského národa štát staval na mnohých miestach školy, ktoré boli veľmi pekné a funkčné. Boli to tzv. miléniové školy, postavené na oslavu 1 000. výročia príchodu Maďarov do Dunajskej kotliny a založenia uhorského štátu. V r. 1911/12 postavili tri takéto školy aj v našej obci: v dedine (terajšia ZUŠ), na Plevovci a na Šancoch. V škole na Plevovci sa výrazne menil počet žiakov. Kým v r. 1919 – 1940 bolo detí okolo 80, v ďalších rokoch nastal pokles. V r. 1957/58 to bolo 41 žiakov, o 10 rokov len 14. Po zrušení týchto škôl na Šancoch a na Plevovci sa budovy predali súkromníkom, škola v dedine slúžila do r. 1988 ako materská škola (neskôr presťahovaná do novootvorenej MŠ postavennej v „Akcii Z“ pri bývalej škole na Kožovej).

Štátna ľudová škola na Plevovci, začalo sa v nej vyučovať v r. 1915

V r. 1978 bola otvorená detašovaná trieda LŠU v Mor. Lieskovom. V r. 1982/83 vznikla samostatná škola. Vychovala veľa absolventov, z ktorých viacerí sa venujú hudbe profesionálne alebo amatérsky. LŠU (dnešná ZUŠ) funguje v našej obci stále v budove bývalej MŠ v strede obce.

V r. 1935 postavil štát štvortriednu školu na Kožovej, v r. 1939 štátnu školu na Hrubej Strane na Ploštínach.

V r. 1922 nastali v školstve podstatné zmeny. Kým dovtedy učitelia učili podľa vlastného úsudku, od r. 1923 sa začalo postupovať podľa štátnych osnov. Tzv. malý školský zákon z 13. 7. 1922 platil až do r. 1948. Bola ustanovená povinná 8-ročná školská dochádzka od 6. roku dieťaťa. Prvých 5 rokov chodili deti do ľudovej školy, ďalšie 3 roky do obecnej školy alebo meštianky v Novom Meste n. V. V tej už neboli spojené ročníky, čo zvyšovalo vedomostnú úroveň žiaka. Zaviedli sa aj nové predmety: občianska náuka a výchova, ručné práce a náuka o domácom hospodárení. Za 1. ČSR sa v samostatnej obci vyučovalo na týchto typoch škôl: evanjelická a. v. ľudová škola (2 triedy), rímskokatolícka škola (1 trieda, 47 žiakov) a štátna škola (2 – 4 triedy, 70 – 200 žiakov).

Štátna ľudová škola M.L. - dedina, šk. rok 1938/39

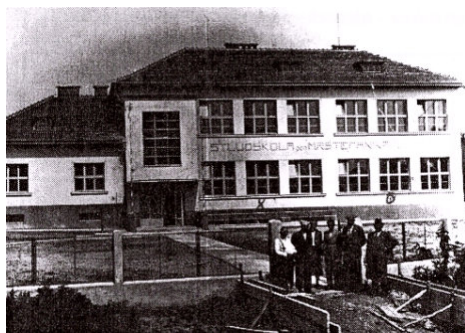
Žiaci sedeli pri vyučovaní s rukami za chrbátom, aby boli pozornejší

V r. 1946 u nás začala pôsobiť meštianska škola, prvým riaditeľom sa stal Gustáv Majtás. Pre nedostatok priestorov sa vyučovalo aj v Dolnom Srní. Tento stav trval 11 rokov. Po dvoch rokoch sa učilo len v obci na 5 miestach. Zákonom o jednotnej škole z r. 1948 štát zrušil všetky iné typy škôl okrem štátnych. Štátna škola bola: od 6 – 11 rokov (po 5. ročník) I. stupeň, nadaní žiaci aj II. stupeň – meštianka (6. – 9. ročník).

Podjavorinský ľud vždy prejavoval túžbu po vzdelaní, a tak sa v obnovenej 2. ČSR znova začala objavovať myšlienka na zriadenie meštianskej školy. Prvý podnet dalo celocirkevné presbytérium. Dňa 19. 8. 1945 prednieslo žiadosť o otvorenie koedukačnej meštianky, ktorá sa po reorganizácii školstva automaticky premení na nižšiu strednú školu, čo žiadali ľudia najmä z chudobných kopaníc. MNV na schôdzi dňa 8. 9. 1945 rokoval o zriadení meštianskej školy v Mor. Lieskovom. O veci referoval riaditeľ štátnej ľudovej školy, ktorý vysvetlil prítomným nutnosť zriadenia meštianskej školy, ktorá umožňuje po jej absolvovaní prijatie dieťaťa za učňa na odborné remeslo. Návrh bol schválený. Obec sa zaviazala, že sa postará o riadne umiestnenie všetkých tried

HISTÓRIA

tejto školy v jednej budove. Na schôdzi dňa 20. 9. 1945 sa dohodli, aby meštianska škola bola v šk. r. 1945/46 umiestnená v budove školy v Dolnom Srní s tým, že okamžite budú podniknuté kroky k tomu, aby sa začalo so stavbou potrebnej budovy. Dolné Srnie vyhovel tejto žiadosti. Dňa 24. 9. 1945 Poverenie školstva so súhlasom Poverenia financií dalo dekrétom súhlas zriadiť v obci Moravské Lieskové štátnu meštiansku školu s vyučovacím jazykom slovenským a platnosťou od začiatku šk. r. 1945/46. Vyučovanie sa začalo 16. 11. 1945 v dvoch triedach (I. A a I. B). Dňa 23. 1. 1946 skladali žiaci vyšších ročníkov LŠ prijímaciu skúšku do II. triedy, nasledujúci deň sa začalo vyučovať v II. A a II. B. Trieda sa otvorila až 18. 11. 1946, dovtedy žiaci navštevovali meštianku v Novom Meste n. V. III. trieda sa pre nedostatok učiteľov vôbec neotvorila.

Budova školy v Dolnom Srní, v ktorej bola umiestnená Štátna meštianska škola v Moravskom Lieskovom

Poverenie školstva a financií zriadilo pre meštiansku školu od 1. 9. 1946 obvod pozostávajúci z územia obce Moravské Lieskové, Dolné Srnie a častí obce Malá Strana, Plevovec, Hrubá Strana a Šance. Súčasne sa začalo s prípravou stavby novej školy. Dňa 11. 10. 1946 schválili program novostavby školskej budovy Štátnej meštianskej školy v Mor. Lieskovom. V šk. r. 1946/47 sa pre nedostatok učiteľov otvorili iba 3 ročníky, spolu 4 triedy meštianky. 1. 9. 1947 sa škola z Dolného Srnia presťahovala do Mor. Lieskového a mala v šk. r. 1947/48 4 ročníky, vyučovalo sa v 6 triedach. Okrem toho bol zriadený dočasný kurz. Podľa dohody boli 4 triedy umiestnené v Štátnej ľudovej škole na Kožovej a 2 triedy v bývalej evanjelickej a. v. škole – dnes zborový dom.

V r. 1948 vyhlásením zákona o jednotnej škole nastala reforma školstva. Ľudová škola bola zmenená na národnú, meštianska škola na strednú a zavedená bola 9-ročná školská dochádzka. V obci nastali priestorové problémy, ktorých reálne riešenie sa začalo črtáť v r. 1949. Riaditeľ školy p. Majtás 20. 11. 1949 na stretnutí občanov oznámil, že stavba strednej školy v Moravskom Lieskovom je zaradená do 5-ročného plánu a prevedenie stavby je naprogramované na 3 roky (1951 – 1953). Pôvodný rozpočet stavby aj so zariadením bol

Slávnostné otvorenie školy dňa 2. 9. 1956

52 miliónov korún, občania sa však museli zaviazat' odpracovať zdarma 8 138 pracovných dní a zabezpečiť dodávku štrku a piesku v množstve 1 775 m³. Občania tento záväzok pochopili a brali ho ako mravnú povinnosť. Dodávka štrku a piesku bola na 100 % splnená do júna 1950. Podľa zákona z 24. 4. 1953 prebehla ďalšia reorganizácia školstva tak, že od 1. 9. 1953 sa v obci zlúčila doterajšia národná a stredná škola do osemročnej strednej školy v Mor. Lieskovom. Povinnosť detí chodiť do školy bola 8 rokov. Školu navštevovalo 475 detí, 15 tried bolo umiestnených v 7 budovách po celej obci. I. A, I. B v dnešnej budove ZUŠ, II. A, II. B v časti budovy v dnešnom Pohostinstve u Ikáša (striedavé vyučovanie). III. a IV. trieda v budove č. 985 na treťom hornom konci (bývalý chudobinec). V. trieda v budove č. 3 na hoštákoch (bývalá škola), VI. A., B., C v č. 10 (budova ev. školy) a v budove č. 11 (dnes osvetový dom). VII. A, VII. B, VIII. A, VIII. B a jednoročný kurz v hlavnej budove školy na Kožovej – dnes DOS.

Stavba školy bola započatá 20. 8. 1954, súčasne aj školská bytovka, ktorá bola daná do užívania v decembri 1955. Na výstavbe školy sa podieľali brigádnicky občania aj učitelia. Škola bola skolaudovaná 30. 8. 1956 a vyučovať sa v nej začalo 3. 9. 1956. Škola bola krásna, moderná, závidelo nám ju široké okolie. Krásu školy umocňovala aj úprava okolia, ktorú vytvoril skúsený záhradník. Slávnostné odovzdanie školy sa konalo v nedeľu 2. 9. 1956. Bola to historická nedeľa, obec bola slávnostne upravená, počasie bolo krásne, slnečné. Už okolo poludnia sa začali schádzať pozvaní hostia aj miestni občania. Podľa kroniky sa na otvorení školy zúčastnilo okolo 5 000 ľudí. Pri škole na Kožovej sa stretali mladí i starší občania oblečení v krojoch. O 14. hod. sa za zvukov hudby vydal pochodovými krokom sprievod na čele s predstaviteľmi obce a pozvanými hosťami, za nimi krojovaný sprievod občanov. Tri dychové hudby im vyhrávali počas celej cesty k novej škole. Slávnostné odovzdanie kľúčov prijal riadi-

tel školy Gustáv Majtás od predstaviteľov obce so slovami: „Ktorý väčší a lepší dar môžeme priniesť obci, ako keď v tejto škole vychováme a vzdeláme mládež. Preberám školu v plnom vedomí zodpovednosti za výchovu a výučbu mládeže spolu s učiteľským zborom tejto školy.“ Riadne vyučovanie sa začalo 3. 9. 1956, okrem novej budovy sa vyučovalo do r. 1993 aj v budove na Kožovej. Dňa 8. 6. 1960 sa Osemročná stredná škola premenovala na Základnú deväťročnú školu.

Za uplynulých 70 rokov škola prežila ďalšie organizačné zmeny aj starostlivosť o funkčnosť všetkých priestorov školy. Počas týchto rokov bol sľub p. riaditeľa Majtása, ktorý dal prítomným pri prebraní kľúčov od novej školy, zo strany pedagogických a prevádzkových pracovníkov dodržiavaný s najlepším vedomím a svedomím, za čo všetkým patrí veľká vďaka.

Zároveň želáme terajším aj budúcim zamestnancom školy do ďalších rokov veľa elánu, šikovných žiakov a výborné pracovné prostredie, ktoré tiež prispieje k plneniu sľubu daného pri otvorení školy.

Text: Božena Uhríková
Foto: z knihy „Dejiny školstva v M.L.“
archív Ing. Ján Hargaš, MBA

Pošlite nám vaše tipy, názory a nápady na témy, ktoré by vás zaujímali, príbehy, ktoré by ste si radi prečítali, alebo čokoľvek, čo by podľa vás nemalo v novinách chýbať.

Vaše podnety sú pre nás cenné!

Napíšte nám na:
hlasnikml@gmail.com

Ďakujeme a tešíme sa na vaše správy.
Redakčná rada

OD VÁS

MORAVSKO-LIESKOVSKÁ TRAKTORPARÁDA 2026

13. jún patril 5. ročníku obľúbenej Moravsko-Lieskovskej Traktorparáde. Klub nadšencov historických vozidiel – Bučkovec opäť vynaložil veľké úsilie a množstvo energie na zdĺhavé prípravy podujatia, pretože jún patrí traktorom.

Už tradične spanilá jazda štartovala od Obecného úradu v Moravskom Lieskovom a smerovala v ranných hodinách na miesto konania do areálu na Šanchoch. V spanilej jazde sa tento rok prehnalo obcou 50 traktorov továrenskej aj domácej výroby. Tento rok boli pre súťažiacich pripravené dve zaujímavé súťažné disciplíny. Do súťaže sa zapojilo 19 traktoristov v kategórii veľké traktory a 5 traktoristov v kategórii malé traktory. Súťažilo sa v dvoch súťažných disciplínach, ktoré boli zamerané na zručnosť a šikovnosť traktoristov. Prvá disciplína pozostávala z prejazdu medzi kužeľmi a zacúvania jednonápravového prívesu do dvoch rôzne orientovaných garáží. Ako druhú disciplínu sme zvolili „šprint“ cez kužeľe a čo

najrýchlejší prejazd cez hlbokú jamu. Súťažiaci sa snažili dosiahnuť čo najlepšie časy. Najlepší traja súťažiaci z každej kategórie boli ocenení trofejami a vecnými cenami. Celkovú výbornú atmosféru podujatia dopĺňalo skvele zohraté kombo nášho komentátora Jaroslava Vráblika z Novej Bošáče a už dobre známeho DJ Kyslíka. Na svoje si prišli malí aj veľkí fanúšikovia traktorov, ale tiež nadšenci dobrej nálady a adrenalínu.

Program sme spestrili ťahaním traktora. Zetor 25 A versus diváci. Pri tejto vtipnej aktivite sme zistili, že traktor vážiaci cez 1900 kilogramov na lane potiahne 25 ľudí. Celý deň boli pre deti pripravené súťaže, kde každé dieťa dostalo odmenu a tí najlepší boli ocenení hračkami a diplomami. Okrem súťažnej dráhy bol pre deti pripravený obrovský skákací hrad v tvare traktora aj obľúbené maľovanie na tvár či zapletanie copíkov.

Tento rok sme mohli vidieť prezentáciu spoločností Akrom, Traktory Solis a Met-Agro, ktoré prezentovali svoju techniku a poskytovali poradenstvo v oblasti poľnohospodárskej techniky. Návštevníkov čakalo množstvo zaujímavých stánkov s pamätnými hrnčekom, hračkami, cukrovinkami či inými produktmi s traktorovou tematikou. Stánkov s občerstvením bolo tento rok neúrekom, ponuka jedál a nápojov bola veľmi široká. Veľkým lákadlom pre návštevníkov je tombola, ktorú sa snažíme mať vďaka sponzorom čo najbohatšiu. Počasie bolo v tomto roku upršané, ale napriek tomu sa podujatia zúčastnilo 2000 návštevníkov.

Ing. Lucia Ochodnická, rod. Štefániková
Klub nadšencov historických vozidiel – Bučkovec

ZA ODDYCHOM A VODOU DO VEĽKÉHO MEDERA

Leto, slnko, voda a dobrá partia – čo viac si na vydarený júlový deň priať? Aj tento rok sme sa rozhodli vyraziť z Moravského Lieskového za trochu oddychu a naším cieľom bolo obľúbené termálne kúpalisko vo Veľkom Mederi.

V sobotu 18. júla sa skoro ráno zišlo 40 výletníkov, ktorí vymenili bežné povinnosti za plavky, osušky a vidinu celého dňa pri vode. O siedmej ráno sme nasadli do autobusu a mohlo sa vyraziť. A hoci skoré vstávanie nie je práve najobľúbenejšou dovolenkou disciplínou, dobrá nálada nechýbala už od rána.

Po príchode do Veľkého Medera si už každý zariadil deň podľa seba. Niektorí zamierili rovno do bazénov, niektorí si prišli najmä oddýchnuť, ďalší poctivo testovali, čo všetko areál ponúka. Nechýbalo kúpanie, relax, dobré jedlo, kavička ani klasické „ešte chvíľu posedíme“. Veď na výlete sa nikam neponáhľa!

Počasie nám prialo a deň ubehol až podozriivo rýchlo. Domov sme sa vracali príjemne unavení, vykúpaní a hlavne spokojní.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zájazdu zú-

častnili, za príjemnú atmosféru a bezproblémový priebeh. A kto tento raz zostal doma, možno sa k nám pridá nabudúce.

Anežka Lišková

LIESKOVSKÁ CHALLENGE 2026

„Keď máš zlú náladu, zjdi si na prechádzku. Keď máš ešte stále zlú náladu, vyber sa na prechádzku ešte raz.“ (Múdre slová lekára Hippokrata, ktoré fungujú dodnes.)

Počas horúcich letných dní, ste mali možnosť zapojiť sa do našej turisticko-poznávacjej výzvy. V dnešnej uponáhľanej dobe ľudia často vnímajú každodenný život ako chaotický zhon plný stresu a čelia neustálej monotónnosti. Práve to bol hlavný zámer, prečo sme túto výzvu vyhlásili – chceli sme vás motivovať k prechádzkam a

úniku z dennej rutiny. Veríme totiž, že spoločné výlety do prírody najlepšie prispievajú k domácej pohode a dobrej nála-

Všetkých 5 vybraných lokalít sa nachádza v blízkosti našej obce. Ako zadávateľky sme ich vybrali práve preto, že sú ľahko dostupné pre malých aj veľkých, no zároveň sú ukryté v nádhernej prírode. Úlohou bolo navštíviť tieto miesta a odpotiť sa. Musím povedať, že mňa osobne nesmierne potešilo vaše nadšenie a úžasná kreativita! Bolo krásne sledovať, že do výzvy sa nezapájali

len jednotlivci, ale celé rodiny. Túto výzvu sme si naplno odžili aj my! Už počas samotného trasovania sme si užili množstvo veselých príhod a spoločných zážitkov.

Zverejnené ciele výzvy:

CIEL' Č. 1 – Vojenský bunker: Nachádza sa kúsok nad obcou. Túto trasu som si s deťmi prešla tento rok už štyrikrát a vždy sa sem veľmi teším. Zakaždým tu totiž objavíme nové zaujímavé zákutia, objekty či prírodné krásy.

OD VÁS

CIEL' Č. 2 – Lesnícka chata: Lahko dostupné miesto, o ktorom som sa dozvedela začiatkom roka. Vybrala som sa tam v snehu a krásne zamrzutej krajine. Ak budete hľadať tie správne cestičky, dá sa odtiaľto ľahko dostať aj na Skalku a cestou môžete nájsť i viacero studničiek.

CIEL' Č. 3 – Ostrý vrch: Môj krásny a milovaný kopec, ktorý mám vo výhlade každé jedno ráno. Obdivujem, ako sa jeho krása mení s ročnými obdobiami. Hoci ho mám prejdený krížom-krážom, stále sa ho neviem nabažiť a vždy zistujem, že sú tam

miesta, ktoré som ešte neobjavila. Už sa teším, keď sa tam opäť vyberiem!

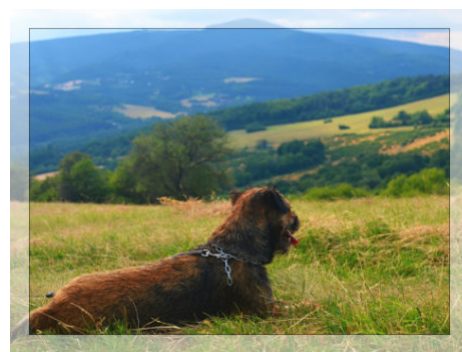
CIEL' Č. 4 – Leštachové (v časti Brestové): Nádherné výhľady z tohto miesta sme si mohli užžiť už tento rok počas podujatia Nepoznané lieskové. S radosťou som si časť tejto trasy opäť zopakovala.

CIEL' Č. 5 – Kreslá: Tento bod sme absolvovali počas vysokých horúčav. Príjemný chládok, ktorý nám les poskytol, bol však osviežujúci viac ako chladená limonáda.

Ak vám naša výzva náhodou ušla alebo neviete, kde presne sa tieto miesta nachádzajú, presné súradnice stále nájdete na našej obecnej webstránke aj na Facebooku obce.

Takýto typ oddychu odporúčam naozaj všetkým. Netreba predsa cestovať desiatky kilometrov za krásami prírody, keď ju máme priamo za oknami našich domovov. Stačí vám len vhodná obuv, malé občerstvenie a dobrá nálada. Pokoj v duši sa vám dostaví skôr, ako sa nazdáte.

Text a foto: Mgr. Natália Tomková

MORAVSKOLIESKOVSKÝ KOTLÍK 2026: DOBRÝ GULÁŠ, MUZIKA A PLNÁ KOLKÁREŇ

V sobotu 29. augusta 2026 to pri Kolkárni v Moravskom Lieskovom opäť rozvončovalo gulášom. Konal sa ďalší ročník Moravskolieskovského kotlíka a už od prvých hodín bolo jasné, že o návštevníkov núdzba nebude. Počas dňa sa ich tu vyskúšalo približne 600 a nás veľmi teší, že si ľudia opäť našli čas prísť, posediť, ochutnať, zabaviť sa a jednoducho byť spolu.

Do súťaže vo varení gulášu sa tento rok zapojilo 11 tímov. Každý prišiel s vlastným receptom, vlastnou taktikou a samozrejme s presvedčením, že práve v jeho kotlíku sa varí ten najlepší guláš. A presne tak to má byť. Veď bez trošky zdravého súperenia by to ani nebola poriadna súťaž.

O najlepších rozhodla porota aj návštevníci

Rozhodovanie poroty určite nebolo jednoduché, no poradie napokon bolo jasné. **Prvé miesto získal tím Škundovky a ich Duracellka, na druhom mieste skončil tím Ramara a tretie miesto patrilo tímu Štiplaví chlapi.**

Svojho favorita si však mohli vybrať aj návštevníci. V kategórii **Hlas ľudu** získali najviac hlasov **Fuke-sovci**, druhé miesto obsadil tím **Otoč** a tretie miesto patrilo tímu **Javorina**.

Vítazom gratulujeme, ale poďakovanie si zaslúži všetkých jedenásť tímov. Bez nich, ich dobrej nálady, ochoty navariť plné kotly a stráviť s nami celý deň by Moravskolieskovský kotlík jednoducho nebol tým, čím je.

K dobrému jedlu patrí aj dobrá muzika

A keďže pri guláši nemôže byť ticho, o hudbu bolo postarané tiež. Zahrala kapela **Ramara** a svoje

miesto mal v programe aj projekt „**Muzikanti, kde ste?**“ pod vedením Rasta Černého.

Počas dňa sa jedlo, spievalo, debatovalo, stretávali sa ľudia, ktorí sa možno dlhšie nevideli a pri stoloch sa jednoducho sedelo tak, ako sa na poriadnej dedinskej akcii patrí.

A práve toto je na Kotlíku asi najkrajšie. Samozrejme, súťaží sa o najlepšie guláše, rozdeľujú sa ceny a každý chce vedieť, kto tento rok vyhral. Ale v konečnom dôsledku je oveľa dôležitejšie to, že sa na jednom mieste stretnú stovky ľudí z obce aj okolia. Že si majú kam prísť sadnúť, porozprávať sa, zasmiať sa a stráviť spolu obyčajný, príjemný deň.

Bez množstva ochotných ľudí by to nešlo

Takáto akcia sa však nepripraví sama. Za jedným sobotným popoludním sú hodiny príprav, vybavovania, chystania a práce mnohých ľudí.

Veľké poďakovanie preto patrí **Kultúrnej komisii**, ktorá sa výraznou mierou podieľala na príprave a organizácii celého podujatia a **obci Moravské Lieskové** za podporu a vytvorenie podmienok na jeho uskutočnenie.

Ďakujeme tiež našim sponzorom a podporovateľom, ktorí nám pomohli: Zváračská škola 089, Štúdio TEXO, AMT+, Relaxačná záhrada, EuroCom, REPROGAS, Lieskovské potraviny a ďalší.

A napokon ďakujeme všetkým súťažiacim, účinkujúcim, ľuďom, ktorí pomáhali s prípravami aj počas samotnej akcie a najmä vám – návštevníkom.

Pre organizátorov je asi najväčšou odmenou pohľad na plný areál a ľudí, ktorí sa dobre bavia. Práve vtedy človek vie, že všetky tie prípravy stáli za to.

Ďakujeme za krásnu sobotu. Veríme, že ste si ju užili aspoň tak ako my, a že sa pri kotlíkoch stretneme opäť o rok.

Martin Vaško

NAŠI „ŽUTÁCI“ NA SÚŤAŽIACH

Dňa **29. 8. 2026** si naše deti z DHZ Moravské Lieskové „Žutáci“ odniesli z **hasičskej súťaže v Kšínnej** pohár v kategórii 5 členné družstvo krásne **1. miesto** s časom 14,63 s. V kategórii 8 čl. by sa umiestnili tiež na 1. mieste s časom 19,28 s, ale rozhodca po útoku nám dal 10 s. trestných bodov za chybičku a tá nás posunula na 4. miesto s časom 29,28 s.

Nevadí, z chýb sa učíme. Deti ukázali, že patria na popredné priečky s vynikajúcimi výkonmi, aj keď malé chybičky sa hocikeď môžu stať.

Dňa **5. 9. 2026** si opäť deti z DHZ Moravské Lieskové „Žutáci“ odniesli z **hasičskej súťaže v Žitná-Radiša kopec trofejí**. Tu sa súťažilo v 2 disciplínach, a to štafeta 400 m a útoky s vodou. Časy sa zrátavali dohromady.

V kategórii 5-člennej družstvo A, získali **opäť krásne 1. miesto** s časom 15,24 s. a štafeta 44,61 s. V kategórii 8 čl. sa umiestnili na 3. mieste s časom 21,29 s. a štafeta 95,31 s. V kategórii 5 čl. družstvo B, trošku nevyšiel ľavý prúd kde ukázalo čas 21,35 s a na pravom prúde už bol čas 17,26 s. a štafeta 50,74 s. sa umiestnili na 4. mieste.

A to nie je všetko. Naše deti Žutáci si odniesli ďalšie trofeje: V kategórii družstiev chlapčenských 5 čl. vyhral Alex Pavlík trofej 1. miesto ako najrýchlejší prúd s časom 14,24 s. V kategórii družstiev chlapčenských 8 čl. vyhral Martin Vojtek 1. miesto ako najrýchlejší prúd s časom 19,41 s. Na tejto súťaži boli aj iné disciplíny, ako hod prúdnícou do dialky a detský železný hasič. V disciplíne hod prúdnícou kategória do 10 rokov vyhral trofej za najdlhší hod Lukáš Mlčúch a v kategórii nad 10 rokov za najdlhší hod vyhral Alex Pavlík. V disciplíne detský železný hasič vyhral za najlepši výkon - trofej Alex Pavlík.

Deti opäť ukázali, že patria na popredné priečky s vynikajúcimi výkonmi aj v rôznych disciplínach. Srdečne im gratulujeme za krásne výkony a tešíme sa s nimi. Ďakujeme aj našim trénerom za skvelú prípravu detí na sezónu. Rodičom za dôveru a podporu.

Text: Bc. Adrián Pavlík

SPOMIENKY

Už ťa slnko nezobudí, ani krásny deň v neznámy svet, odišiel si spať. Zaplakal každý, kto ťa mal rád. Dotĺklo srdce, stíchol hlas, mal som rád život i všetkých vás.
Dňa 12. 8. 2026 uplynul rok, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec, starý otec **Ján Janiga**.

S láskou spomínajú manželka Alena, synovia Zdenko, Marián, Janko s rodinami.

Život nevráti čo nám vzal, zostala len bolesť a v srdci veľký žiaľ. Tíško žil, rýchlo odišiel, skromný vo svojom živote, veľký vo svojej добрote.
Dňa 17. 7. 2026 uplynul jeden rok, kedy nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec, dedko, brat, švager, svät, krstný otec, kmotor, ujo, príbuzný, známy a kamarát **Ján Tupý**.

Súčasne sme si 21. 6. 2026 pripomenuli jeho nedožitých 75 rokov. S láskou a úctou spomína manželka, deti s rodinami a celá ostatná rodina.

Je to už 5 rokov, čo nie si s nami, zabudnúť nemôže rodina a známi. Na hrobe kýta, kahanec svieti, spomienka manželky a tvojich detí.
31. júla 2026 bolo 5 rokov, čo nás navždy opustil **Jaroslav Kusenda**.
Spomína manželka a deti s rodinami.

„Kto žil pre druhých, nezomiera nikdy... Žije ďalej v srdciach tých, ktorí ho milovali...“
Dňa 8. augusta 2026 uplynulo 5 rokov, čo nás navždy opustil náš drahý **Jozef Gažo**.
S láskou a úctou spomínajú manželka, syn a dcéry s rodinami.

„Chceme sa ti poďakovať, že si bol vždy pri nás!!! Keď si hrával doma na harmonike, na ktorej si sa naučil sám hrať, hlavne tú svoju „Dobrá noc Milko má“...“
Ďakujeme za láskavosť, dobrotu, krásne detstvo a za cestu k autobusom, ktoré si mal rád a my sme ťa ako deti nasledovali.

„Za to Ťi patrí jedno veľké **ĎAKUJEME !!!**“

Aj keď už medzi nami nie si, spomíname na teba v každej chvíli a nie len na teba!!!

Dňa 19. 8. 2026, sme si s veľkým smútkom v srdci pripomenuli 30. výročie, čo nás navždy opustil náš milovaný otec a dedko **Milan Bača**.

Pri tomto výročí si spomíname na našu mamu a babičku **Elenu Bačovú** a na našu sestru, mamu a krstnú mamu **Janku Bačovú**.

S veľkou bolesťou v srdciach na vás spomínajú: Miroslav, Gabriela s rodinou, Andrea, Michal a najmladší Branislav.

Roky ubehli ako voda, zabudnúť na mamu sa nedá.

Pri príležitosti 25. výročia úmrtia spomínajú: syn Miloš a dcéra Anna s rodinami, Cmarovci a ostatná rodina.

V týchto dňoch uplynulo 10 rokov, čo po ťažkej chorobe dotĺklo srdce človeka **Jozefa Jurana**.

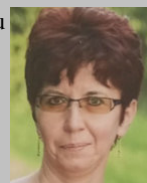
S láskou spomína manželka Anna a deti Ľudmila a Miroslav s rodinami. S úctou sa pripája celá ostatná rodina.

MAMIČKE DO NEBA...

Kedykoľvek začítme vôňu konvaliniek, spomenieme si na Tvoje nežné a teplé ruky. Dnes sa ku nám vraciaš ako ľahký motýľ, ktorý nás ticho stráži a prináša nám pokoj do duše. Tvoj dotyk je v každom záchveve krídla, Tvoj úsmev v každom jarnom kvete. Ďakujeme Ťi za nekonečnú lásku.

Navždy zostávaš našou najjasnejšou hviezdou.

Dňa 27. 9. 2026 uplynie 20 rokov, kedy nás navždy opustila naša drahá mamička, babička a prababička **Anna Martáková**. S láskou spomínajú deti, vnúčatá, pravnúčatá a ostatná rodina.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

CIRKEV

Spoločenská rubrika – obdobie jún – august 2026

NAŠI NOVÍ OBČANIA

Leo Želibabka Elizabeth Šinkovič

UZAVRELI MANŽELSTVO

Stanislav Holáš – Lenka Dedíková
Peter Tinka – Lucia Šicková
Peter Uhrík – Petra Pristachová
Silvester Sedmák – Nikola Nadová
Lubomír Hutira – Vanesa Wenzlová
Michal Sadloň – Kristína Krchnavá
Jaroslav Valach – Sabína Čechvalová
Andrej Bodinger – Paulína Vojteková
Juraj Franko – Klára Malinková
Tamás Vágo – Lucie Drobná

ODIŠLI SPOMEDZI NÁS

Anna Miková	82 rokov	Božena Zelková	88 rokov
Miroslav Čerpala	90 rokov	Tomáš Fraňo	47 rokov
Mária Mikulcová	94 rokov	Peter Hradil	79 rokov
Ján Podolan	85 rokov	Emília Sýkorová	95 rokov
Ján Korytár	84 rokov		

SMÚTOČNÉ POĎAKOVANIE

Odišiel si tiško ako odchádza deň, no v našich srdciach zostáva spomienka len. Kto sa vryje hlboko do srdca, nikdy sa z neho nevytráti.

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí sa prišli dňa 27. júla 2026 naposledy rozlúčiť s naším drahým manželom, otcom, dedkom, pradedkom a ostatným príbuzným **Jánom Korytárom**, ktorý nás navždy opustil vo veku 84 rokov.

Ďakujeme za prejavy sústrastí a kvetinové dary, ktorými ste sa snažili zmierniť náš hlboký žal.

Prianie novomanželom

Milí novomanželia! Dovoľte nám, aby sme vám srdečne zablahoželali k uzavretiu manželstva. Nech je váš spoločný život plný lásky, porozumenia a šťastia. Želáme vám, aby ste si každý deň pripomínali, prečo ste si povedali svoje áno, a aby vaša láska bola silnejšia s každým rokom. Do ďalších rokov vám prajeme veľa radosti a splnených snov.

Jaroslav Valach
Sabína Čechvalová

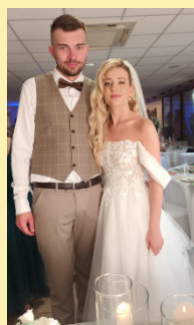
Peter Tinka
Lucia Šicková

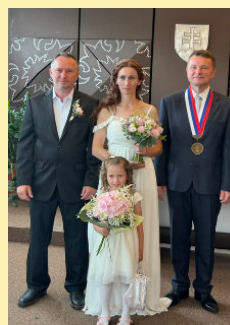
Peter Uhrík
Petra Pristachová

Silvester Sedmák
Nikola Nadová

Juraj Franko
Klára Malinková

Stanislav Holáš
Lenka Dedíková

Lubomír Hutira
Vanesa Wenzlová

PANNA MÁRIA KRÁĽOVNÁ

Počas mesiacov august a september prežívame niekoľko slávení, ktoré upriamujú našu myseľ a srdce ku Božej Matke. Po mimoriadne významnej slávnosti Nanebovzatia Panny Márie (15. augusta) cirkev slávi o niekoľko dní liturgickú spomienku Panny Márie Kráľovnej.

Pri príležitosti 100 rokov od vyhlásenia dogmy o Nepoškvrnenom Počatí Panny Márie, pápež Pius XII. 1. novembra v roku 1954 korunoval rímsky milostivý obraz v chráme Santa Maria Maggiore s názvom „Salus Populi Romani“. Zároveň ustanovil nový mariánsky sviatok Panny Márie Kráľovnej, ktorý sa dovtedy už niekoľko rokov slávil vo viacerých biskupstvách. Dátum sviatku ustanovil na 31. mája. V obnovenom liturgickom kalendári po II. vatikánskom koncile sa liturgická spomienka na Pannu Máriu Kráľovnú presunula na 22. augusta. Toto nové umiestnenie sviatku ešte viac zdôrazňuje spojitost medzi nanebovzatím a oslávením Božej Matky, ktoré je vyjadrené titulom Kráľovná.

V tento deň si pripomínáme, že Panna Mária porodila svetu Kráľa všetkých kráľov, Toho, ktorého ani smrť nepremohla, a ktorý je Kráľom celého vesmíru, Ježiša Krista, Božieho Syna. Panna Mária nikdy nebola pod vládou hriechu a satana, nemal nad ňou moc. Nazývame ju aj Kráľovnou anjelov a všetkých ľudí. Sv. Ján apoštol ju vo svojej Knihe zjavenia (Apokalypse) tiež opisuje ako Kráľovnú: „Žena odetá slnkom, pod jej nohami mesiac a na jej hlave veniec z dvanástich hviezd“ (Zjv 12,1). Je kráľovnou milosrdenstva, vďaka nej k nám prišla spása. Jej predobrazom je kráľovná Ester zo Starého zákona, ktorá tiež prosila za svoj ľud u kráľa. A keď sa jej kráľ pýtal, čo si najviac žiada, chcela len záchranu pre svoj národ. A kráľ jej vyhovel (Est 7,1-3). Božiu Matku si uctievať ako tú, ktorá za nás neprestajne orodúje a vyprosuje nám u Boha milosrdenstvo a vyslobodenie z otroctva a moci Zlého.

Eduard Lazo, katolícky kňaz

Vážení spoluobčania, ak máte záujem uverejniť spomienku na Vašich milovaných zosnulých v Moravskolieskovskom hlásniku, môžete tak urobiť elektronicky zaslaním na mailovú adresu hlasnikmi@gmail.com, alebo osobne na podateľni obecného úradu.

BIENÁLE SÚŤAŽE AMATÉRSKEJ FOTOGRAFIE MEMORIÁL JOZEFA HOLLÉHO VYHODNOTILO UŽ SVOJ VIII. ROČNÍK

História najstaršej a toho času aj jedinej fotosúťaže neprofesionálnych fotografov v obci Moravské Lieskové i v celej Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Moravské Lieskové je úzko spätá s rokom 2012, keď sme si pripomínali sté výročie úmrtia dramatika, národovca – evanjelického kňaza Jozefa Hollého. Na uctenie jeho pamiatky usporiadali evanjelici viaceré kultúrne a spomienkové podujatia. Širokej verejnosti boli sprístupnené vzácne archívne, viažu sa k tejto osobe. Spolok evanjelických žien obdržal pomenovanie po Hollého manželke Anne. V ev. kostole bola odhalená pamätná tabuľa J. Hollému pre žiakov z Moravského Lieskového, Dolného Srnia a Bziniec – časti Hrubá Strana, t. j. bývalého územia miestneho ev. cirkevného zboru bola vytvorená fotosúťaž. Počas spomienkových služieb Božích, ktoré sa konali 4. novembra 2012 prevzali výhercovia ocenenia z rúk biskupa Západného dištriktu ECAV, Mgr. Milana Krivdu.

každé 2 roky s medzinárodnou účasťou bez vekových (či akýchkoľvek iných) limitov.

VIII. ročník súťaže amatérskych fotografov priniesol pre rok 2026 tému Domov/miesto, ktoré mám rád. Názov bol zvolený opäť zámerne. Latentne súvisí s jubileom 240 rokov existencie miestneho ev. kostola. Do aktuálneho ročníka sa zapojilo 60 účastníkov z 9 štátov sveta. Okrem domácich to boli súťažiaci z rôznych končín Slovenska, Čiech, Rakúska, Maďarska, Poľska, Nemecka, Dánska, Srbska a po prvý raz aj z Japonska.

V prvých dvoch vekových kategóriách badať premostenie témy predovšetkým s vynoveným ev. kostolom. Nielen v tomto ročníku, ale dlhodobjšie. Niet sa ale čomu diviť. Väčšina účastníkov z týchto kategórií je domácich, preto najčastejšie stvárajú domáci kostol počas rôznych denných či nočných chvíľ i ročných období.

Najpočetnejšia je III. kategória, ktorá zastupuje produktívny vek. V tomto ročníku spadalo do tejto kategórie viac ako 2/3 súťažiacich. Tu bolo práve aj najťažšie porote vybrať prvé priečky, nakoľko technická úroveň aj námety boli vo väčšine na vysokej až profesionálnej úrovni.

Pri ostatnej, IV. vekovej kategórii je badateľná vzťahnosť tvorby a námetový oblúk, ktorým akoby sa súťažiaci vracali k hodnotám získaným v detstve. Ako sme už spomenuli, najmladší súťažiaci, deti a dorast fotili najčastejšie svoj rodný kraj, duchovný domov – kostol, popripade dominanty okolia. A tí najstarší? Po završení produktívnej časti života sa navracajú ku svojim koreňom a svojou tvorbou zhodnocujú miesta, kde vyrastali, ktoré ich formovali. Medziiným práve aj kostol.

Veľmi sa tešíme aj nádejným novým talentom, ktorých príspevky sú inovátné a prinášajú oku lahodné osvieženie.

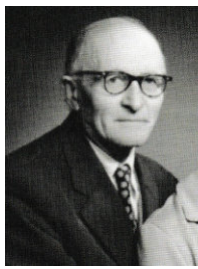
Text: ThDr. Peter Maca

Autor loga: Mgr. art. Ján Maca

Autorom fotografie: Ľubor Kucek – získal 3. miesto v IV. kategórii

KALENDÁRIUM

Ján Čierny (1896 – 1983) farár Ev. a. v., 130. výročie narodenia

* 20. 9. 1896
† 25. 1. 1983

Narodil sa 20. 9. 1896 v obci Bodorová. Ľudovú školu navštevoval v Čepčine, meštianku v Martine a gymnázium v Banskej Štiavnici. V roku 1915 narukoval do armády a bojoval na ruskom fronte. Tam padol do zajatia a vstúpil do Československých légii v Rusku. Domov sa vrátil v roku 1920. Následne pokračoval v štúdiu teológie, ktoré ukončil v roku 1922. Za evanjelického kňaza bol ordinovaný v tom istom roku v Pezinku. Po pôsobeniach v Revúcej, Liptovskej Kokave a Lišove bol inštalovaný v roku 1935 do nášho Moravského Lieskového. Prišiel do neľahkého obdobia schylujúcej sa II. sv. vojny. Okrem pastoračnej činnosti snažil sa byť nápomocným ľuďom v ich neľahkom živote tej doby. Zo svojimi cirkevníkmi prežil neľahké roky II. sv. vojny. Kritickým obdobím v jeho živote bol rok 1959, kedy po 34-ročnom pôsobení v našej obci bol zbavený pastorácie. I keď bol v roku 1960 rehabilitovaný, ostatné roky prežil v Novom Meste nad Váhom.

Martin Hollý (1931 – 2004) filmový režisér a scenárista, 95. výročie narodenia

Narodil sa 11. 8. 1931 v Košiciach. Pochádza zo známej rodiny Hollých. Otec, tiež Martin, bol herec a divadelný režisér, starý otec Jozef bol farárom ev. a. v. a dramatikom (autor Kuba). Svoje gymnaziálne roky však prežil v Novom Meste nad Váhom. Už v mladosti sa venoval ochotníckemu divadlu. Štúdiu filmovej réžii sa venoval na FAMU v Prahe. V roku 1957 natočil svoj prvý dokumentárny film „Na vedľajšej koľaji“. Jeho filmová tvorba bola žánrovo i tematicky rozmanitá, za čo získal množstvo domácich ako i zahraničných ocenení. Medzi jeho najznámejšie natečené práce patria hlavne Medená veža, Orlie pierko, Noční jazdci, film Balada o siedmich obešených, či klasická rozprávka Sol' nad zlato. V roku 1982 mu bol udelený čestný titul zaslúžilý umelec a v roku 2001 Rad Ľudovíta

Štúra I. triedy. Od roku 2004 sú jeho telesné pozostatky uložené na lieskovskom cintoríne vedľa svojho otca a starého otca.

70. výročie slávnostného otvorenia školy (1956 – 2026)

2. septembra 1956 v našej obci bola slávnostne otvorená a následne do užívania odovzdaná nová škola. Kľúče od školy prevzal vtedajší riaditeľ školy Gustáv Majtás z rúk zástupcu Povereníctva školstva a kultúry v Bratislave, za účasti predstaviteľov

obce, pozvaných hostí a niekoľko tisíc v krojoch vyobliekaných lieskovanov. Škola v tej dobe udivovala svojou krásou a vysokým štandardom vybavenia. Súčasne so školou bola postavená i bytovka pre nových učiteľov. Na stavbe školy sa veľkou mierou okrem stavebnej firmy z Trenčína, podieľali vtedajší učitelia ako i rodičia a starí rodičia žiakov. Do lavíc novej školy zasadli žiaci 3. septembra 1956.

Text a foto: Ing. Ján Hargaš, PhD., MBA

ŠPORT

KK MORAVSKÉ LIESKOVÉ

Nabitý Memoriál a kopec noviniek do novej sezóny.

Jánske ohne

Prvý letný víkend patril tradičným Jánskym ohňom, ktoré už neodmysliteľne patria k začiatku leta. Aj keď vysoké teploty dosahujúce štyridsiatky priniesli mierne obmedzenia programu, po západe slnka sa areál kolkárne zaplnil dobrou náladou a príjemnou atmosférou. Ďakujeme všetkým návštevníkom za účasť a veríme, že ste si podujatie opäť naplno vychutnali.

Memoriál Jána Machovica 2026

Nasledujúce prvé dva júlové týždne sme rozohrali náš najväčší turnaj - Memoriál Jána Machovica. Jubilejný 15. ročník bol výnimočný hneď z viacerých dôvodov. Po prvýkrát sa stal súčasťou celoslovenskej série Grand Prix, čo prinieslo ešte väčšiu motiváciu pre hráčov a zvýšilo atraktivitu turnaja. Na dráhach sa predstavili nielen špičkoví kolkári zo Slovenska a Českej republiky, ale aj hráči pôsobiaci v maďarskej a rakúskej lige. O turnaj bol mimoriadny záujem, pričom všetky štartovné miesta sa obsadili do posledného miesta. Pre veľký záujem sme dokonca pridávali ďalšie termíny. Celkovo sa na turnaji predstavilo 165 hráčov, ktorí absolvovali spolu 204 štartov.

Kategória **muži** opäť patrila k najsilnejším a priniesla aj ďalšie top výkony kolkárne. Absolútnym víťazom turnaja sa napokon stal interligista **Boris Šintál** hrajúci za TJ Rakovice s výkonom 631 zhodených kolkov. Druhé a tretie miesto zostalo doma zásluhou Mareka Mikulca (608) a Peťa Vojteka (606).

Medzi **ženami** prišlo k obhajobe minuloročného víťazstva, keď zvíťazila domáca **Lenka Mikulcová**

so skvelým výkonom 614 zhodených kolkov a znova ukázala, že na lieskovskej kolkárni len ťažko hľadá konkurenciu. Najmä keď aj s druhým "horším" štartom by stále bola víťazkou. Na druhom mieste končila Vladka Vávrová (MKK Piešťany – 589) a trojicu uzatvorila Monika Šintálová (TJ Rakovice – 563).

Kategória **dorast** (U18) rovnako priniesla obhajobu víťazstva, keď so skvelým výkonom 603 zhodených kolkov zvíťazil náš **Vladko Kušnierik**. Na druhom mieste skončila Aneta Siváková (MKK Stará Turá – 582) a tretí bol Timotej Masár (TJ Rakovice – 572).

V kategórii **neregistrovaných** hráčov nad 18 rokov stupeň víťazov kompletne obsadili hráči mestskej ligy v Žarnovici. Víťazom sa stal **Richard Greguš** (RACHOT) s výkonom 556 zhodených kolkov. Druhé miesto patrí Martinovi Brodzianskemu (Šup Šup – 549) a na treťom mieste sa umiestnil Ján Jančok (RACHOT – 543).

Novinky v sezóne 2026/27

Nadchádzajúca sezóna priniesie pre náš klub viacero významných noviniek. Už teraz môžeme povedať, že pôjde o jeden z najzaujímavejších ročníkov za posledné roky.

Najväčšou zmenou bude presun domácich zápasov 1. slovenskej ligy zo Starej Turej do úplne novej modernej kolkárne v Novom Meste nad Váhom. Veríme, že nové prostredie nám prospeje a pomôže zlepšiť výsledky v domácich stretnutiach, v ktorých sme v minulosti často na body nedosiahli. Pozitívnu správou je aj zaradenie nášho B-tímu do 2. ligy. Svoje domáce zápasy bude rovnako hrať v NMV, čo vytvorí lepšie podmienky pre rozvoj mladých a nových hráčov. Práve pre nich bude účasť v súťaži veľkou motiváciou na ďalšie zlepšovanie a príležitosťou ukázať svoj potenciál.

Zaujímavé zmeny prichádzajú aj v Slovenskom pohári. Nové pravidlá po prvýkrát umožňujú odohrať zápasy aj na dvojdráhovej kolkárni, čo znamená, že pohárové súboje budeme môcť hostiť aj doma v Moravskom Lieskovom. Túto možnosť sme naplno využili a do súťaže sme prihlásili až tri mužské tímy (A, B a C). Premiérovu sa predstaví aj naše ženské družstvo v ženskej verzii Slovenského pohára.

Jeseň tak sľubuje množstvo kvalitných zápasov, nové výzvy a veríme, že aj veľa športových úspechov. Určite sa máme na čo tešiť.

Tomáš Malíček / KKML

ÚSPEŠNÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA A POZVÁNKA NA SÚŤAŽ

V druhej polovici tohto roka sme absolvovali dve mládežnícke **majstrovstvá Slovenska**. Konkrétne **Majstrovstvá dorastencov (do 17 r.)** a **juniorov (do 20 r.)**, ktoré sa konali **13. júna** na východnom Slovensku v **Družstevnej pri Hornáde**, a **MSR mladších (do 12 r.)** a **starších žiakov (do 15 r.)**, ktoré sa konali **20. – 21. júna vo Veľkom Mederi**.

Dorastenecké a juniorské MSR boli veľmi úspešné a priviezli sme domov až **6 cenných kovov!** V kategórii do 70 kg súťažil Denis Gašparík a výkonom 89 kg v trhu a 116 kg v nadhode vybojoval **2x zlato**, keď porazil aj starších súperov do 20 rokov, hoci má len 16. V kategórii do 75 kg nastúpil Adrián Kusenda a tesne mu ušlo prvé miesto – skončil **strieborný** v dorastencoch a 5. v junioroch výkonom 88 kg v trhu a 113 kg v nadhode. Nakoniec v kategórii do 85 kg závodili dvaja naši pretekári Daniel Marták a Tomáš Rehák. Danielovi sa tiež darilo a stal sa **vicemajstrom Slovenska** v dorastencoch, v junioroch skončil na 6. mieste výkonom 77 kg v trhu a 97 kg v nadhode. Tomáš suverénne **zvíťazil v oboch vekových kategóriách**, kedy vzoprel 105 kg v trhu a 130 kg v nadhode.

Vo **Veľkom Mederi** sme medzi staršími žiakmi mali dvoch pretekárov: Martina Baráta a Martina Malíčka. Martin Barát súťažil v kategórii do 70 kg a podarilo sa mu vybojovať **bronz** výkonom 52 kg v trhu a 63 kg v nadhode. Martin M. pretekal vo váhovke do 85 kg a výkonom 50 kg v trhu a 60 kg v nadhode obsadil 4. miesto.

Medzi mladšími žiakmi sa predstavili traja naši chlapci, a to Janko Makara, Damián Veselý a Radko Kušnierik. Mladší žiaci majú súťaž obohatenú o hod medicinbalom vzad a o trojskok z miesta. Zároveň sa im hodnotí aj technika, ktorá ovplyvňuje ich bodové ohodnotenie.

MSR Družstevná:

Zľava: Adrián Kusenda, Lenka Tomková, Michal Rehák, Daniel Marták. spodný rad: Denis Gašparík, Tomáš Rehák

ŠPORT

V kategórii do 55 kg súťažili Radko a Janko. Radko sa stal **vicemajstrom Slovenska**, kedy vzoprel 22 kg v trhu, 33 kg v nadhode, hodil 700 cm a skočil 650 cm. Janko **získal bronz** výkonom 28 kg v trhu, 36 kg v nadhode, hodom 670 cm a skokom 520 cm. Damián súťažil vo váhovke do 65 kg a obsadil pekné 4. miesto výkonom 20 kg v trhu, 30 kg v nadhode, hodom 540 cm a skokom 400 cm.

Vrcholom sezóny pre Tomáša a Denisa boli **majstrovstvá Európy do 17 rokov**, ktoré sa konali v Kosove v meste **Priština**. Žiaľ, súťaž nešla podľa plánov a obaja naši chalani dva dni pred nástupom na súťažné pódium ochoreli a schudli za pár dní vyše 3 kg telesnej hmotnosti. Aj napriek zdravotným problémom však na súťaž nastúpili a vydali zo seba maximum.

Denis súťažil v kategórii do 70 kg, kedy v trhu zapísal všetky 3 pokusy a pokoril osobný a zároveň slovenský rekord s hodnotou 95 kg, čím v trhu obsadil 12. miesto. V nadhode sa žiaľ pri prvom pokuse zranil a súťaž kvôli natrhnutému hamstringu nedokončil.

Tomáš pretekal vo váhovke do 85 kg. V trhu zdolal 100 kg a v nadhode 122 kg, čo bolo ďaleko od osobných rekordov. V trhu, nadhode aj dvojboji obsadil 16. priečku.

Zároveň by sme vás chceli pozvať na súťaž, ktorú budeme po **prvýkrát** organizovať u nás v **Moravskom Lieskovom**. Konkrétne pôjde o **finále II. ligy mužov**, v ktorej bojujeme o prvenstvo a o postup do I. ligy. Súťaž sa bude konať **14. novembra 2026 v Kultúrnom dome v Moravskom Lieskovom**. Budeme radi, ak nás pridáte podporiť. Ďakujeme.

Text a foto: Michal Rehák

MSR Meder:
Zľava: Janko Makara, Radko Kušnierik, Damián Veselý, Michal Rehák

*Priestor pre vaše oslavy,
svadby a školenia*

*Zelená budova pod guľou
znovu otvára svoje dvere.*

☎ 0915 322 229 | ✉ monika.skundova@gmail.com

Obec Moravské Lieskové

Vážení občania,

Pripravili sme pre Vás mobilnú aplikáciu

V aplikácii nájdete všetky dôležité informácie na jednom mieste. O aktuálnom dianí vás budú informovať upozornenia.

Kde si ju môžeme stiahnuť?

Stiahnuť si ju môžete priamo z **Google Play** a **App Store** alebo cez **webstránku obce**.
<https://moravskelieskove.sk/mobilna-aplikacia>

Google Play App Store

